

PROSPERI F
COMMENT
IN SECUNDUM
DECRETA

DE IVDICIIS.

DECERNIMUS. Laici
negotia Ecclesie tractare
non possunt. Bald: vel non
debent. Butr. & Cardin.
vel magis perfecte secundum
Areninum: Laicus non in-
tromittat se negotiis ecclesiasticis, nec ejus ju-
dicio, nec precepto debent Judices ecclesiasti-
ci iustitiam ministrare. Hoc dicit: & sunt tres
partes. Secunda ibi, sed Episcopi, Tertia ibi, itac
propter.
Pro intelligentia hujus textus vide quod
scripsi in cap. Cdm contingit. n. 29. de arbit.

DE IVDICIIS.

Cap. Ceterum.

S V M M A R I V M.

- 1 Vasallus paratus coram Domino respondere,
coram alio super feudo conveniri non
debet.
  - 2 Feudi causam inter vasallos cognoscit solus Domi-
nus quantum potest, vel non negligit exhibere ju-
sticiam. & n. 34.
  - 3 Vasallus coram Domino feudi conveniendus est.
Declaratur primo si feudum proveniat ab Eccle-
sia, sive a laico. n. 5.
Declaratur secundo, si questio feudali sit inter
duos vasallos constitentes rem esse feudalem.
num. 11.
Secus si questio sit super dominio directo inter Do-
minum, & vasallum negantem feudum. n. 13.
- Prosper. Fagn. in 2. Decretal. Tom. 3.

*Si fuerit, insu. ut regar.
secundum Holt. hic num. 1.
Joan. Andr. num. 1. Abb. num. 21. & Bald. num. 6.
i limitat, nisi negaverit per ignorantiam, vel
errorem juris, vel facti, quia tunc ei parci-
ta debet intelligi, quod solemniter no-
tauthen de tucn. & semisse, §. penult. in l.
et vendicar. Et in §. item mixta est actio
& instir. de actio. Et hoc egregie dicit
ap. Vasallus feudum. Si de feud. fuerit con-
troversia, ubi cumque enim de feudis sit mentio
sione feudi, intelligitur culpa, & convi-
ciario ordine, ut in cap. Quicumque advo-
cate pace tenend. & cum hac limitatione cen-
Abbo. dicto num. 21. Aut inter Dominum,
sallum non est questio super jure, seu domi-
recto feudi spectante ad dominum, quia
lus non negat rem esse feudalem, sed solum
questio super dominio utili, vel alio jure
tante ad vasallum, ut quia inter Dominum,
vasallum controversatur utrum feudum sit
voluntum, & vasallus debeat illud perdere,
et retinere, seu habere; vel utrum debeat tri-
butum, vel aliud simile. Et tunc si Dominus ha-
bit Pares Curie, hujusmodi questio coram il-
lo agi, ac terminari debet, ut dicto cap. Imperia-
m, §. Preterea si inter duos, in secundo responsio, de
rob. hic feud. alienat. & de investitura apud Pares
Curie terminanda. Et de milite vasallo, qui
maxime est, cap. 1. Et ita intelligas gloss. hic
vers. Et nota super hoc, dum dicit in hoc casu, in
quo veretur in dubium, an vasallus debeat feu-
dum habere, vel non, causam esse terminandam
per alios vasallos, scilicet per Pares Curie: nam
sallus ejusdem Domini Pares Curie dicuntur,
§. Si inter duos, & dicuntur Pares paritate
atorum, quia debent habere consimilita feu-
dum, secundum in hoc hic num. 3. in fin. Holt. n. 10.
Abb. num. 14. vers. Qui autem dicuntur Pares. Et
hic firmat idem Innoc. n. 1. dicens: (Si qua-
feudi inter Dominum vertitur, & vasallum
scentem rem, ad quam agitur, esse de d. 6,
4. Feud. ut de ea reddat tributum, vel aliud simi-
tam Paribus Curie agitur.) Et cum eo con-
sent Holt. n. 3. vers. Sed & Dominus noster scri-
6. Clero. Jo. Andr. n. 3. vers. Scripsit autem, Beilam.
no. 3. ad fin. vers. Circa quantum, ubi etiam
idem dicitur quomodo Pares Curie sint eligen-
7. Feud. Holt. n. 9. vers. Sed quos intelligimus Pares,
judic. in d. l. Imperialem, §. Preterea si inter duos,
9. Feudale. Pares Curie, & Abb. hic num. 14. Si ve-
causa, Pares feudi Pares Curie non habeat, eli-
bitri ad similitudinem Judicis suspen-
10. Feud. Holt. n. 9. vers. Sed quos intelligimus Pares,
11. Feud. Holt. n. 9. vers. Sed quos intelligimus Pares,
12. Licet Domini, num. 9. & Joan. Andr. n. 2. Va-
13. Feudum quod est actus, sicut si vasallus
am Ordinario Domini, 2. et facu-
est si Domini, §. ad fin. Holt. n. 9. vers. Sed quos
neget, §. ad fin. Holt. n. 9. vers. Sed quos
14. Et ubi constitit, §. Preterea inter duos, §. seculari
mittitur ad Dominum, §. Preterea inter duos, §. seculari
15. Feudi Regalis status in
coram Metropolitanis, §. ad fin. Holt. n. 9. vers. Sed quos
dor pratenatrem, §. ad fin. Holt. n. 9. vers. Sed quos
neget, §. ad fin. Holt. n. 9. vers. Sed quos*

quia Dominus habet jurisdictionem ordinariam in vassallos respectu causae concernentis feudum, cum eis iuratur a lege, ut cap. Imperialem, §. Præterea inter duos, de prohib. feud. alien. per Roder. in v. feudorum, & hic, & in cap. Verum, ubi Abb. num. 5. infra de foro competen. Lex autem confert jurisdictionem ordinariam, ut notat Innoc. in cap. Cum ab Ecclesiis, num. 3. vers. Et quia lex, supra de offic. Ord. secundum Abb. hic in 1. non ab, Felin. & Aretin. in princ. inferentes ex hoc ad prorogationem jurisdictionis feudalis de persona ad personam.

Declaratio hanc regulam, ut locum habeat, sive feudum proveniat ab Ecclesia, sive a laico, ut hic per Hostiens. num. 10. circa finem in ver. Prohibentur Joann. Andr. num. 2. in ver. Ecclesia sua. Bald. eodem num. Abb. Felinus, & Alex. de Nervo in summario text. & per eundem Abbatem in dicto cap. Verum, num. 12. Unde si duo vassalli Archiepiscopi Bononiensis licigaret ratione rerum existentium in Diocesi Mutinensi, & unus eorum alterum impeteret coram Mutinensi Episcopo, licet alias foris ipsius Episcopi esset competens ratio rei sitæ, tamen in causa feudali reus non cogetur respondere, nisi coram Episcopo Bononiensi Domino feudi: & ita hic formatur Bald. num. 1. vers. Casus, & e converso si Clericus habeat feudum à Principe seculari, licet in aliis causis conveniri non possit nisi coram Ordinario ecclesiastico, ut c. Si quis cum Clerico, 11. quest. 1. & cap. Cum sit generalis, infra de functione feudali tenebant respondere coram Domino feudi, ut sunt iura clara in cap. Verum, & in cap. Ex transmissa, eodem tit. & utrobique tradunt unanimiter Doctores, & Innoc. in cap. Ex parte, ff. num. 3. eodem tit. nam hoc casu Dominus feudi etiam laicus dicitur iudex ordinarius Clerici. Mar. Socium dicto cap. Ex transmissa, in 5. limit. Felin. in dicto cap. Verum, num. 3. vers. Et reuertent modern. Curtius junior, in tract. de feud. in 7. part. reg. 2. quest. 1. Jacobin. eodem tract. in ver. Et dicitur vassallum num. 3. ex communi, Clav. §. feudum, quest. 90. num. 8. & idem juris est si Ecclesia sit feudataria: nam & ipsa erit convenienda coram iudice laico Domino feudi, Baldus in l. Sed si hac §. Si inter eos, in fin. ff. de in ius vocan. Paris. de Pur. in tract. de reintegr. ff. ad. c. 1. 98. num. 3. Felin. in cap. Summa s. Maris, num. 6. circa medium, de Constitut. h. h. super Constitutionem Si quis Clericus, num. 4. rubr. 66. de Cleric. convenien. lib. 1. Curtius junior, de feud. par. 1. in 2. quest. princ. num. 5. & alii apud Carol. de Grass. d. effect. 1. num. 7. 19. & quod dixi, coram Domino feudi, intelligi, vel coram ipomet Domino in capite, vel coram Paribus Curie, vel coram Arbitris: nam inter sunt iudices feudales in causa principalem, quilibet tamen in suo casu, ut hic per Baldum, & patebit in sequenti declaratione, sed in causa appellationis non revertitur jurisdictione istos, sed appellatur ad eum, ad quem appellaretur à sententia iudicis ordinarii secundum Baldum hic dicto n. 1. post Innoc. eodem num. vers. Hoc satis, ubi quod si Pares Curie Ecclesiam gravarent, posset Ecclesia appellare ad preteritum superiorem, vel ad Papam, ut cap. Si quis in summa, 2. quest. 6. & c. Romana §. Debet de appellat. 6.

De.

1080044120

- 11 Declara secundò, propositam regulam dummodo questio feudalis sit inter duos vassallos, quia scilicet uterque se aliter vassallum, nec revocatur in dubium quominus res sit feudalis, sed solum controversatur quis eorum sit potior in feudo; quod enim questio agitari, & terminari debet coram Domino feudi, ut cap. Imperialem, §. Præterea inter duos, de prohib. feud. alienat. per Frider. ubi ad litteram dicitur: Si inter duos vassallos de feudo sit controversia, Domini sit cognitio, & per eam controversia terminetur, & hic notat glo. post medium, vers. Si vero inter duos vassallos, Innocent. num. 2. vers. Si vero inter duos vassallos, Hostiens. num. 6. vers. Si ergo inter duos vassallos.
- 12 Bald. num. 14. Etiam si Dominus sit laicus, ut alias jurisdictione non habeat, ut notat Vincentius in cap. Novit, infra eodem Joann. Andr. hic num. 3. vers. Etiam si alio, Bald. num. 2. vers. Secundo oppo. & Bellamer. num. 4. col. 2. ad finem, vers. In quarto casu. Et ita intelligas hoc cap. secundum Bernardum, Bald. & Abb. in figuracione casus, Butt. & Aretin. in summario textus, & nullus diff. crepat. Verum si questio feudalis sit inter Dominum, & vassallum; tunc distinguitur secundum Bellam. hic n. 4. col. 3. ad fin. vers. Circa quantum casum: Nam aut est dubium, seu questio de iure, seu dominio a d. rectorio ad Dominum spectante, ut quia Actor aliter se Dominum feudi, & reus negat dicens rem esse alodialem; & tunc coram loci Ordinario est agendum: non autem coram illo, qui dicit se Dominum, quia alias esset iudex in causa propria, quod esse non debet, ut l. Vnica, C. Ne quis in sua causa: nec questio agitari debet hoc casu coram Paribus Curie, quia qui negat Dominum, negat & Pares, Facit textus in l. Qui jurisdictioni, ff. de jurisdictione omni, in d. & quia negato domino, causa delinquit esse feudalis, nec debet esse in potestate Domini alterius subditi sui jurisdictioni subigere: & eo ipso quod reus conventus negat rem esse feudalem, hæc questio tanquam præjudicialis prius terminanda est coram loci Ordinario, argum. c. Tuam, infra de Ord. in cogn. & §. Præjudicialis, Institut. de arb. in qui si cognoverit, rem esse feudalem, causam remittit ad Dominum feudi. Et ita in hoc primo membro determinat Innoc. hic num. 2. circa finem, vers. Et eodem modo, Hostiens. in princ. & n. 6. vers. Alii tamen dicunt, Joan. Andr. num. 2. & 4. vers. Nam si reus, Bellam. num. 4. col. 4. post medium, vers. In secundo casu, & paulo supra, ubi ait certum esse, quod si de feudo regali esset questio cum Episcopo, & tertio, Rex esset iudex competens: Sed si esset questio inter Regem, & Episcopum, & Episcopus negaret rem esse feudalem, Rex actor conveniret Episcopum coram Metropolitano, Butt. num. 9. col. 3. in fin. vers. Præst. secundo esse dubium, Abb. num. 20. circa fin. vers. Aut negatur, & alii communiter, Goffredus in Summa tit. de foro compet. vers. Et nota, Host. in Summa tit. de feud. §. fin. vers. Et tamen Goffredus, Angel. in l. 1. in fin. C. Si à non compet. l. ult. Bero conf. 82. num. 13. & 2. lib. 1. Adverte tamen, quia negans feudum, si convincatur, eo ipso cadit à iure feudi, arg. cap. Quo iure, §. distin. l. final. ff. de rei vendicat. secundum Innoc. hic in fin. vers. Et hoc ipso; & est exprellum in cap. Si vassallus seu iur. in tit. Si feudum contro-

versum fuerit, & in cap. Si fuerit, in tit. de reg. Contrad. in v. feud. secundum Host. hic num. 1. Joann. Andr. num. 2. Abb. num. 2. 1. & Bald. num. 6. qui limitat, nisi aegeraverit perignorantiam, vel per errorem juris, vel facti, quia tunc ei paritur. Et ita debet intelligi, quod tolemiter notatur in Authen. de tunc, & semise, §. penult. in l. final. ff. de rei vendicat. & in §. Item mixta est actio contra eos, Instit. de actio. & hoc egregie dicit text. in cap. Vassalus feudum. Si de feud. fuerit controvers. Ubicumque enim de feudis sit mentio de amissione feudi, intelligitur culpa, & convictio iudiciario ordine, ut in cap. Quicumque advocatur, de paco tenend. & cum hac limitatione concordat Abb. dicto num. 2. 1. Aut inter Dominum, & vassallum non est questio super iure, seu dominio directo feudi spectante ad dominum, quia vassallus non negat rem esse feudalem, sed solum est questio super dominio utili, vel alio iure spectante ad vassallum, ut quia inter Dominum, & vassallum controversatur utrum feudum sit devolutum, & vassallus debeat illud perdere, vel retinere, seu habere; vel utrum debeat tributum, vel aliud simile. Et tunc si Dominus habet Pares Curie, huiusmodi questio coram illis agi, ac terminari debet, ut dicto cap. Imperialem, §. Præterea inter duos, in secundo responso, de prohib. feud. alienat. & de inveltitura apud Pares Curie terminanda. Et de milite vassallo, qui contumax est, cap. 1. Et ita intelligas glo. hic vers. Et nota super hoc, dum dicit in hoc casu, in quo vertitur in dubium, an vassallus debeat feudum habere, vel non, causam esse terminandam per alios vassallos, scilicet per Pares Curie: nam vassalli eiusdem Domini Pares Curie dicuntur, ut d. §. Si inter duos, & dicitur Pares à paritate feudorum, quia debent habere consimilia feuda, secundum Innoc. hic num. 3. in fin. Host. num. 10. & Abb. num. 14. vers. Qui autem dicantur Pares. Et ita hic firmat idem Innoc. n. 1. dicens: (Si questio feudi inter Dominum vertitur, & vassallum contentem rem, ad quæ magis, esse d. e. scilicet ut de ead re d. tributum, vel aliud simile, coram Paribus Curie agitur.) Et cum eo concordant Host. n. 3. vers. Sed & Dominus non scripsit hic Jo. Andr. n. 3. vers. Scripsit autem, Bellam. n. 4. col. 3. ad fin. vers. Circa quantum, ubi etiam prosequitur quomodo Pares Curie sint eligendi: post Host. n. 9. vers. Sed quis intelligimus Pares, & in Summa titulo de feud. §. finali, vers. Pares, eo quo glo. in d. l. Imperialem, §. Præterea inter duos, in ver. Per Pares Curie, & Abb. hic num. 14. Si vero Dominus feudi Pares Curie non habeat, eliguntur Arbitri ad similitudinem iudicis suspensæ, cap. Cum specialiter de appellat. cap. Si Clericus adversus, 1. 1. quest. 1. secundum Innoc. hic num. 3. vers. Dominus autem, & vassallus, quod verputant Host. num. 9. & Joann. Andr. n. 3. quando Dominus est actor; secus si vassallus tunc agat coram Ordinario Domini, & Clericus Clericus, 1. 1. quest. 1. Sed glo. præallegetur de Belys. in d. §. Præterea inter duos, ubi faculterum coram Ordinario rei in §. arbitris delictis, opinionem dicit esse verioris, & dicitur panamor vers. Quid autem si non sunt, quo modus à lege induci debet res, & jurisdictione, iteratione.

A 3 Itera.

um
ulum
debet,
n. 22.
s.
refrin-
viorci,
er duos
n. fit de
domi-
sive
debet
ino
rie-
sub-
mi-
si.
bi-
orant
super
dicit.
Imol.
di inter
um feu-
De cau-
Dominus
libere ju-
suis coram
mhi domi-
dummodo
equi, alias
tum dum hoc
in. Dec. &
arrat, prohi-
Andr.
is Innocentii
clarationibus,
Decretalis, &
in Domino feudi
anto Cardin. Abb. Si
nam est regulariter
C. de iur. omni. in
propter ipsius rei feu-
regium Bald. hic nu. 1.

23 suam; Et quia hæc jurisdictio tanquam super inducta, & præjudicans jurisdictioni ordinariæ videtur esse restringenda, ut in Clem. fin. de offi. ordinar. in gloss. penult. Idem firmat Arcin. hic n. 28. dicens ita tenere communiter Doctores, & hæc quaestio determinari per textum, quem ipse solus ponderat, in c. 1. de a. mediun. Si de investit. fuer. coner. inter Dom. & Vassal. Facit text. in cap. 1. circa med. de controvers. feud. apud Pares terminan. ubi textus dicit, quod inter Dominum, & vassallos cognoscunt Pares, si Pares habeat. Ergo si Pares non habeat, questio remittitur ad dispositionem juris communis, ut per eum.

24 Declarat tertiò, supradictam regulam nisi inter Dominum, & vassallos, vel fuerit vassallos agatur personali actione, quæ non sic de jure feudali, licet contra rem feudalem agatur, puta pignoratitia, vel depositi, vel alia consimili, quia tunc non coram Dominis feudis, sed coram Ordinario rei semper est agendum, secundum Innoc. n. 2. vers. Et idem dico, & num. 4. Holt. num. 10. vers. Quod si ante Dominum, & vassallos.

25 Declarat quartò, nisi questio sit inter vassallos, & alium non vassallos actorem, quia tunc Dominus non cognoscit, ne sic iudex in sua causa sed Ordinarius vassalli, ut hic, & in d. cap. imperatorem, §. penult. de prohib. feud. alienat. cap. Ex transmissa, & cap. verum, infra de foro compet. gloss. hic in fin. vers. Si vero inter vassallos, Innoc. num. 2. circa medium, vers. Alii tamen dicunt, Holt. num. 9. vers. Et idem est si non vassallos a vassallo, & num. 6. vers. Alii tamen dicunt, Joan. Andr. n. 3. col. 2. in fin. vers. Alii dicunt, Bellam. num. 1. & vers. Circa septimum, in secundo membro ibi, Aut alter eorum negat: & probatur in cap. F. de in rer. de controvers. inter vassallos, & alium col. 10. in v. sibus feudor.

26 Declara quintò, ut locum habeat si agatur iudicio petitorio, scilicet si possessorio, quia tunc siue sit questio inter Dominum, & vassallos, siue inter duos vassallos; siue inter vassallos, & non vassallos indistinctè cognoscit Ordinarius rei, non autem Dominus feudis, in cap. Ex parte, B. infra de foro compet. nam exceptio illa, quod Regina esset feudataria, & ideo agendum esset coram Domino feudis, locum habet in petitorio tantum, ut ibi dicitur circa finem in vers. Non obstantibus exceptionibus aliis; quæ in petitorio potius, quam in possessorio, &c. & ibi notat gloss. ult. sed si agatur iudicio possessorio, tunc questio non spectat ad Dominum feudis, sed ad Ordinarium, gloss. hic ante medium, vers. Sed in iudicio possessorio, Holt. in fin. Bald. ante num. 3. vers. hic quia causa feudis, & num. 2. vers. Tertio oppono, ratio est, quia questio possessoria non est feudalis. Facit ad hoc Clem. final. de iudic. nam questio nude possessionis est questio facti, & non juris, unde non potest agi substantiam feudis, sed quamdam substantiam, & materialem possessionem, quæ non est ius Domini, ut inquit Bald. hic d. n. 2. vers. Ex quo nota talem conclusionem, quod iudici est in rem; causa possessionis autem iudicium air ante num. 1. Facit ad hoc Clem. §. Nihil commune, ff. de ac. tract. de feud. par. 7. n. 2. 3. & sic commune opinio est, ut in d. cap. de effect. Clerici, & in d. cap. de effect. Clerici.

28 Pro concordia sic potest distingui; nam aut ratione possessionis propter dominum, vel iniuriam illatam in sua possessione vassallos agit ad iniuriam, vel ad penam, vel ad intercessit simpliciter, vel pro possessione, quæ est spoliatus, vult agere criminaliter; ex tunc cognoscit iudex Ordinarius, & non feudis, quia hic non vertitur questio feudis. Aut igitur possessio, cuius victoria administratur proprietari, veluti si peto mihi possessionem ablatam restituere, vel si peto te privari iure, quia propria iudiciorum occupasti rem a me possessam, vel si ago interdico ut possideas, petens pronunciari me esse possessorem, (hinc enim paratur magnum commodum iudicio proprietari, ut in §. Commodum, insinuat. de interdico, & l. Sicuri, §. Sed si queratur, ff. Si servus venditur, & l. in his casibus cognitio pertinet ad Dominum, quia negari non potest, quin ista questio sit de pertinentibus ad causam proprietatis, Bald. in §. Inter Pares, num. 2. de leg. Corrad. in v. sibus feudor, quem sequitur, & pluribus confirmat Arcin. hic n. 23. vers. Baldus autem dicens hanc esse veritatem.

29 Declara sextò, eandem regulam ut respectu Clericorum habeat locum si causa feudalis sit reus civilis, scilicet si contra Clericum vassallos agit ad amissionem feudis criminaliter, vel civiliter propter crimen, quia tunc non potest de hoc cognoscere Dominus feudis, sed remittenda est cognitio ad Prelatum ipsius Clerici, ut feudum sit paternum. Ita Innocent. in cap. Verum, num. 2. ad fin. vers. Licet dixerimus, infra de foro compet. & ratio est secundum eum num. 3. quia de crimine Clericum non dicitur, nec incidit potest laicus cognoscere, si tunc nec de legitimitate, argum. cap. Ex transmissa, eodem tit. & est simile in cap. Tuam, infra de Ord. cogn. cap. Lator, Quis filii sint, legi. cap. Postulasti, de foro compet. & cum Innocent. concordant in dicto cap. Verum, Holt. num. 2. in fin. vers. Licet autem, Joan. Andr. num. 4. Bellam. num. 7. in §. quæst. Biter. num. 1. col. 4. post med. un. vers. Si autem causa est criminalis, Imola num. 6. Abb. num. 17. vers. Et procedat hoc, Alex. de Nævo, num. 1. §. 16. & reliqui omnes, Marian. Socin. in cap. Ex transmissa, num. 32. vers. Hæc tamen conclusio, de foro compet. Paris de Put. in tract. de reintegrat. feud. cap. 1. §. 2. num. 4. & 8. Auzer. in tract. de potestate iudic. laic. super person. Ecclesiast. reg. 2. n. 2.

30 Declara septimò, ut non procedat in vassallo Clerico spoliato, quia non cognoscit Dominus feudis, sed statim spoliator per iudicem Ecclesiasticum est cogendus restituere Clerico quod rapuit, nam violentus est sacrilegus, quod crimen ecclesiasticum est. cap. In canonibus, c. 6. n. 1. & patet in c. Conquestio, infra de foro compet. etiam si sit dubium de spoliatione, quia nihilominus cognoscit Ecclesia, arg. c. De portuibus, 2. §. 3. & c. Relatum, ubi de hoc, de iurapat. secundum Innoc. hic n. 2. vers. Si autem fuerit Clericus spoliatus, Holt. n. 4. §. 5. & Joan. Andr. n. 3. eodem vers.

31 Declara ultimò, propositam regulam dummodo vassallos coram Domino feudis possit iustitiam conferre, quia tunc Ordinarius rei erit ad eundem, ut hic patet in vers. Quando parati fuerint; & notant gloss. in prin. Abb. Arcin. & sequa.

quæ, in Summar. text. & idem Abb. num. 12. Quamobrem si Dominus malitiosè differat procedere, tunc coram Ordinario agatur, Innoc. hic in fin. nam ut inquit Bald. num. 2. jurisdictionem à se excutit, qui eum denegat exhibere. Et idem est si Dominus feudis sit negligens, quia Ecclesia iustitiam facit, c. Ex transmissa, c. Licet, & c. Ex tenore, infra de foro compet. Holt. hic num. 11. Bald. d. num. 2. vers. Concedo, quod propter negligentiam redit jurisdictionis ad Ordinarium, Imola n. 4. & Abb. d. n. 12.

DE IUDICIIS.

Cap. Cùm non ab homine.

S Y M M A R I V M.

1 Clericus depositus incorrigibilis per curiam seculari comprimitur. & num. 35. & 29.

2 Ecclesia operat hominis salutem, & non interitum; Ideo gradatim emendando procedit, & non summatim degradando.

3 Rex est secularis persona.

4 Responso debet congruere interrogationi. & n. 92.

5 Alternativa quando ponitur inter genus, & speciem stat restrictivè, & exponitur pro id est.

6 Quando statuta plura circa eundem factum, ponitur pro continentia.

7 Laicis quantacunque, & qualicunque fulgeant dignitate, non licet clericis iudicare.

8 Dignitas nulla secularis Sacerdotio adequatur.

9 Rex non ungitur christmate in capite, sed oleo delinitur in brachio, sive humero, vel in armo.

10 Episcopus christmate consecratur in capite.

11 Clerici etiam prima tonsura non possunt à seculari potestate iudicari.

12 Familia Episcopi gaudet privilegio fori.

13 Clericus etiam minorum Ordinum ratione delicti est deponendus.

14 Clericus pro furto, homicidio, vel perjurio deponi potest.

15 Depositus etiam pro crimine irregularitatem inducente non perdit ipso iure privilegium fori.

16 Degradatus actualiter est ipso facto nullatus omni privilegio Ecclesiastico, nec requiritur actualis traditio curie seculari. & n. 90. & 91.

17 Irregularis ex homicidio non est depositus ipso iure, sed deponendus.

18 Deprehensus in fragranti crimine non potest statim condemnari, nisi etiam si convictus, vel confessus.

19 Si rati non factum sit notorium, statim condemnari potest.

20 Clericus in crimine deprehensus non potest capi à curia seculari, nisi auctoritate vralatorum.

21 Excommunicatio, & Anathema an, & in quo differant. & num. 13.

22 Excommunicationis verbo maior excommunicatio intelligitur.

23 Depositio includit in se suspensionem.

24 Anathematis solemnitas quis sit?

25 Clericus depositus, & incorrigibilis an statim efficiatur de foro seculari ante actum de degradatione, & traditionem. & n. 94.

Prop. Fagn. in 2. Decretal. Tom. 3.

Et quid si notoriè constat de incorrigibilitate, n. 27.

26 Clericus etiam non depositus, qui terriò quoniam ingessit se enormitarius, perdit ipso iure privilegium clericale.

28 Incorrigibilis an sit clericus, cognosci debet per iudicem Ecclesiasticum.

29 Clericus depositus, & incorrigibilis ita demum comprimendus est per curiam seculari, si Ecclesia de facto non habeat ultra quid faciat. & n. 97.

Et quid dicatur incorrigibilis, ibidem, & num. 33. & 34. & 96.

30 Pœna canonice a qua sint.

31 Exilis pœna est canonica.

32 Brachii secularis auxilium Ecclesia potest implorare, & iudex laicus illud praestare tenetur.

34 Clericus incorrigibilis ut tradatur curie seculari, qui gradus sine servandi, quando pœna incipit à crimine.

35 Et quid si pœna incipiat à contumacia.

36 Clericus an pro crimine atrocissimo, vel pro pluribus criminibus depositione dignis statim sit degradandus, & tradendus curie seculari, licet non sit incorrigibilis. & n. 98. usque in fin.

37 Referuntur Auctores, & fundamenta opinionum affirmativa. & n. 8. & sequ. usque ad n. 65.

Item Auctores, & fundamenta opinionum negative. & n. 65. usque ad n. 104.

Item Auctores hoc relinquentes arbitrio Iudicis, num. 104.

Et consulto Romano Pontifice, num. 105.

38 Intellectus cap. 1. de homicidio. & n. 99. usque ad num. 47.

39 Moriatur verbum in dubio intelligitur de morte naturali, & non de civili.

40 Lex, vel Canon habens plures intellectus allegari non potest ad decisionem causarum.

41 Homicida proditoris non gaudet immunitate Ecclesiastica.

42 Depositio habetur in statum mortis.

43 Moriatur verbum ad Ecclesiam relatum non intelligitur de morte corporali, sed de spirituali.

44 Mors duplex.

45 Gladius spiritualis Ecclesia non est ad mortem, sed ad meliorem.

46 Ecclesia tradendo Clericum iudici seculari debet efficaciter intercedere, ut extra mortem sententia moderetur.

47 Intellectus cap. Novimus, de verb. significat.

48 Degradatio Clerici, & traditio curie seculari fit pro quolibet flagitio damnabilis, & damoso. & num. 99.

Declaratur, num. 50.

49 Aliud dictio est repetitiva similium, & n. 99.

50 Delicti ob frequentiam severius atque statuitur.

51 Lex pœnalis, & exorbitans non extenditur ex identitate, vel maioriore rationis. & n. 81. & 82.

52 Lex tribuens potestatem laico super iuribus, & personis Ecclesiasticis, etiam ex maioriore rationis, non extenditur. & num. 82.

53 Flagitia quadam sunt, quæ potius per iudices seculares, quam per Ecclesiasticos vindicantur.

54 Degradationis pœna, & traditio curie seculari secundum Canones succedit in omnibus delictis, pro quibus secundum leges imponitur pœna mortis naturalis.

Contrarium, num. 62.

57 Pœna debent commensurari delictis.

58 Et augetur ex delicti iteratione.

A 3 Isera.

- 59 Iteratio peccati transit in consuetudine peccandi.
- 60 Carceris perpetui pena proportionatur pena mortali naturalis.
- 61 Pena minor est statim mori, quam diu affligi, & salutem non sperare.
- 62 Adulterii pena secundum leges in laico est mors naturalis; secundum canones in clerico est depositio, & detrusio in monasterium.
- 64 Raptus pena que fit secundum Leges, & Canones.
- 65 Clericorum exemptio a seculari potestate non tantum Canonibus sanctioibus, sed etiam divina ordinatione fuit constituta. C. nom. 79.
- 67 Et Papa solus potest huiusmodi exemptionem limitare, seu declarare.
- 68 Degradationis pena imponitur tamen in casibus in iure expressis. num. 79. id est.
- 69 Haresis.
- 70 Falsificationis litterarum Apostolicarum.
- 71 Conspirationis in proprium Episcopum.
- 72 Incurribilitate. n. 75.
- 73 Vitii nefandi. n. 76.
- 74 Misarum celebrationis, & auditionis Confessionis a non ordinato in Presbyterum. n. 77.
- 75 Falsificationis moneta. n.
- 76 Affirmans abique ulla de posterione, vel sententia statim relinquatur curia seculari.
- 77 Nec requiritur solemnitas degradatio.
- 78 Reguntur tamen degradatio iudicis Ecclesiastici.
- 79 Exceptio non excludit casus similes.
- 80 Ratio ubi est eadem, non dicitur extensio, sed comprehensio.
- 81 Fallit.
- 82 Degradatio non fit extra casus in iure expressos, etiam ex identitate, vel maioratione, etiam ubi lex civilis imponit aliquam penam ex seorsim. C. n. 90.
- 83 Moneta Principis falsantes de iure civili igne comburuntur.
- 84 In Gallia in aqua fervente suffocantur.
- 85 Aruspices, & sortilegi de iure canonico deponuntur, & detruduntur in monasterium.
- 86 Et quid in laico de iure civili.
- 87 Rebellantes Sedi Apostolica non traduntur curia seculari, nisi sequatur incurribilitate.
- 88 Nefandi criminis rei secundum Canones deponuntur, & in monasterium detruduntur.
- 89 Degradandus non exiit privilegio fori antiquam ab Episcopo fuerit actualiter degradatus, & traditus curia seculari. C. n. 102.
- 90 Traditio curia seculari quomodo fieri intelligatur.
- 91 Quacunquē dictio facit venire maiora expressio non obstant verbo, alia.
- 92 Furtum cum sacrilegio non punitur pena degradationis.
- 93 Homicidia, vel surta iterata non sufficiunt ad tradendum Clericum curia seculari non datur incurribilitate. C. num. seqq.
- 94 Incurribilitate qui dicitur.
- 95 Clericum incurribilitate non est tradendus curia seculari, nisi prius Ecclesia sit experta omnes modos correctionis.
- 96 Duo ubi copulativè requiruntur, non sufficit alterum adimpleri.
- 100 Intellectus cap. Tuae, de penis.
- 101 Latrocinium est debet ungi avino, quam furtum.
- 102 Intellectus cap. Ut famæ, de sent. excommunicationis.
- 106 Sacerdos Regularis apostata, qui decem surta qua-

liscata commisit, ex voto Congregationis a Sanctissimo deputata ad irremissam in perpetuum transmissus fuit.

CUM NON AB HOMINE. Clericus depositus incurribilis per curiam secularem comprimitur. Hoc dicit Abb. Antiq. Joan. Andr. Bald. Bellam. Buttr. Cardin. Anchar. Imol. & Joan. de Anan. sed communis haec summatio non placet Abbati Siculo, quia videtur contrarext. unde ipse summatur sic: Clericus depositus incurribilis excommunicandus est, & successivè anathematizandus, & si sic non respicerit, per iudicem secularem comprimensus est. Hoc dicit: & concordat Barbat. Felin. Aretin. & Hypolit. Riminald. Sed dicit potest Joan. Andr. & Sequaces habuisse bonum intellectum, dum enim dixerunt incurribile esse comprimensum per curiam secularem, intellexerunt de incurribili secundum gradus hic prescriptos, & sic non statim post depositionem, sed post excommunicationem, & anathema, ut fulius patebit infra in ultimo notab. Itaque Ecclesia optat hominis salutem, & non interitum; & ideo gradatim emendando procedit, & non fulminat degradando: & hoc secundum Bald. intendit ista Decretalis communis divisio ibi, Consultationi.

Nota primò ibi, Regi, vel alicui seculari persona, argumentum quod Rex non dicitur facularis persona, ut videtur innuere particula disjunctiva, vel ad text. in cap. Inter ceteras, supra de rescript. in l. Periculis, §. Argentum, ff. de aur. & arg. legat. & in l. Cum quidam, in princ. C. de verb. signific. & pro hoc facit, quia Rex inungitur, cap. unico, §. Vnde in veteri, supra de Sacram. Vult. Oppositum tamen firmant hic Dec. num. 1. & 2. & Hypolyt. Riminald. num. 3. in 3. vol. Repet. fol. 88. verè enim Reges sunt laici ut probat text. in d. §. Vnde in veteri, & ibi notat Abb. & satis probatur hic in illis verbis, Per secularem comprimensus est personam; Cum enim questio proponatur de Rege, & seculari persona, ut responsum questio conveniat, arg. §. Praterèd. Insuper. de inutil. stipul. dicendum est verba in decisione posita Regem quoque comprehendere, & ita ipsam veluti secularem personam censerì. Et ad obiectum respondet Dec, alternativam hic poni inter genus, & speciem: & malè secundum Hypolyt. Riminald. ubi supra. quia verum non est illam alternativam, vel, hic poni inter genus, & speciem: nam dictio, Rex, specialis est, non autem genus. Sed rectè Dec. pro genere intellexit secularem personam, & pro specie Regem; ex alio tamen capite Dec. non videtur bene loqui, quia quando alternativa ponitur inter genus, & speciem, stat restrictivè, & exponitur pro seipso, ut l. Vbi pactum, & ibi gloss. 2. & Bart. C. de transaction. Et l. 2. & ibi etiam gloss. in verb. vel pecudem, ff. ad leg. Aquil. Quod hic non bene adaptari potest, quia decisio, ut secularis persona non iudicet Clericos, non restringitur ad Reges; unde Riminald. lococitato aliter solvit obiectum, videlicet quòd ubi alternativa statuitur circa idem factum, ut in hoc casu; tunc ponitur pro conjuncta, ut notat Bart. in l. Si is, qui ducenta, §. Item in s. oppositione, ff. de rebus dub. Ego verò existimo alternativam

alternativam hic stare propriè pro disjuncta, quia rex non dicit Regi, vel alicui seculari personae: dictio autem alicui, ostendit, ut nullus laicorum sive sit Rex, sive quacunquē alia persona possit clericos punire: & est simile quod hic subiecit paulò infra ibi, in furto, vel homicidio, vel perjurio, seu aliquo crimine: nam dictio, aliquo, habetur in alia compilatione: Et propterea ut bene ex hac Decretali deducunt Abb. Dec. & Riminal. in 1. notab. laicis quantumcunque, & quacunquē fulgeant dignitate non licet clericos iudicare: & rationem reddunt, quia nulla dignitas secularis Sacerdotio adæquatur, & C. Duo sunt, 96. distin. cap. Saluta, de maspiti. & obed. & ideo Rex oleo delinquit in brachio, sive humero, vel in armo: Episcopus verò cuius est clericos discutere, & iudicare, cap. Si Imperator, ead. distin. chrismate consecratur in capite, ut ostendatur quanta sit differentia inter auctoritatem Sacerdotalem & Regiam potestatem, ut legitur in d. C. Vnico, §. Vnde in veteri, de Sac. Valtion.

Secundò nota ibi, cuiuscunque Ordinis. Clericos non posse a seculari potestate iudicari in quocunque ordine sint constituti. Et licet etiam sint prima tantum tonsura initiati, per id quod legitur, & notatur in cap. Cum contingat, supra de etat. & qualis. & hic notat Hostien. in princ. in verb. Cuiuscunque Ordinis, & num. 4. in fin.

In verb. Et ab Ecclesiastico. Joan. Andr. num. 1. in fin. in verb. Ordinis. Imol. in 1. notab. & clericique alii. Quocumque verb. Clericos, hic sumitur largè pro quacunquē persona Ecclesiastica, quæ eodem privilegio gaudet, cap. Si quis suadente, 17. quest. 4. cap. Porro de sent. excomm. unde idem dicendum de familia Episcopi, arg. c. fin. §. 1. in fin. supra de offic. Archid. secundum Hostien. hic in princ. in verb. Clericos, & Joan. Andr. num. 2. sed certè hæc conclusio licet sit in se vera, tamen non bene probatur hic, quia verba illa, quasi depositus: non conveniunt nisi habenti Ordinem, ut accurate observat Abb. hic in 2. not. Nec obstat text. in cap. Si quis Episcopus, 16. quest. 7. quem Andreas Barbatia dicit esse contra Abbatem. Quoniam verba illa: omnesque qui illi communicant: non referuntur ad verbum, deponatur, cui non adaptantur, sed ad verbum segregetur, ut patet in cap. Omne electio, ibi, & segregentur ab Ecclesia omnes, qui illi communicant, 63. distinctione.

Tertiò nota in eadem verbis, cuiuscunque Ordinis. Ratione delicti esse deponendum clericum non modo in sacris constitutum, sed etiam si sit inferioris gradus, secundum Hostien. hic num. 3. Card. num. 2. & Abb. in 3. notab. facit secundum eos cap. 2. & quod ibi notatur, infra de Cler. excomm. minor. Adde tamen in Clerico primæ tonsuræ hoc apertius probari in cap. Degradatio, de pen. lib. 6. inducendo illud ut scripsi in dicto cap. Cum contingit, a num. 62. de etat. & qualis. ubi etiam num. 64. adduxi Pontificale Romanum in tit. de degradatione a prima tonsura.

Quartò nota ibi, sive in furto, &c. textum expressum quod pro furto, homicidio, vel perjurio potest Clericus deponi. Abb. Antiq. hic in verb. Perjurio, qui licet loquatur de degradatione, tamen intelligi debet de degradatione

verbali, juxta text. in d. C. Degradatio, in princ. de pen. lib. 6. & concordant hic Host. num. 13. Joan. Andr. num. 3. Buttr. eod. num. Abb. Siculus in 4. notab. & alii communiter.

Quintò nota ibi, vel homicidio; Clericum depositum etiam pro crimine irregularitatem inducente, quale est homicidium, non petere ipso iure privilegium fori, sed adhuc remanere sub jurisdictione Ecclesie, cap. Sacerdos, cum multis seqq. 8. i. distin. Buttr. hic num. 13. Imol. num. 4. vers. Item nota, quod licet Abb. in 5. notab. & alii communiter: secus tamen fuerit actualiter degradatus, quia ipso facto nudatus est omni privilegio Ecclesiastico, ut in d. C. Degradatio, de pen. lib. 6. Joan. Andr. hic num. 10. Abb. ubi supra, neque hoc casu requiritur traditio curia seculari: & est communis opinio, ut hic testatur Alciat. numer. 108. prout illum refert Villalob. in sua Collect. comm. opinio. littera C. num. 71. & Jul. Clarin. pract. crim. §. fin. quest. 3. vers. Sicut autem: nam traditio intelligitur fieri in actu ipsius degradationis, juxta formam cap. Novimus, in fin. de verb. significat. & hæc non requiritur traditio manus alii, sed bene requiritur verbalis, ut ibi dixi num. 5. & 6. post Joan. Andr. num. 3. & Abbatem num. 7. & tangam infra num. 91.

Sextò nota in eodem verb. homicidio, juncto verbo, deponendus est. Clericum irregularem etiam ex homicidio voluntario non esse depositum ipso iure, sed deponendum, nec pro tali crimine esse actualiter degradandum nisi sit incurribilis, ut hic patet aperte secundum Ant. de Buttr. num. 15. Imol. num. 5.

Septimò nota ibi, sive in deprehensu legitime, atque convictus; ad deponendum clericum non sufficere, ut fuerit deprehensus in crimine, nisi cum hoc concurrat ut alter de crimine convinctur, gloss. in cap. Tuae, infra de pan. & hic notant Abb. Antiq. in verb. Atque convictus. Goffred. & Hostien. num. 4. in eodem verb. Dicens non sufficere solam deprehensionem, nisi quoad infamiam inducendam, ut l. Palam, §. Quæ in adulterio ff. de ritu nuptiar. Imò exigitur, ut hoc constitatur, vel inde convinctur, ut in cap. Si quis Diaconus, 50. distin. Joan. Andr. hic num. 4. Buttr. in 3. notab. & Imol. num. 2. in fin. ad hoc leg. Capite quinta ff. de adulter. & l. Quomodo, §. fin. ff. de edict. edict.

Hoc tamen declarata nisi factum sit notorium per evidentiam facti, quia tunc deprehensus in crimine statim condemnari potest, l. Defensores, C. de defens. civitat. & arg. cap. ultimum infra de cobabit. clericor. & mulier. & cap. De manifest. 2. quest. 1. & notat precipitata gloss. in c. Tuae, de pan. de quo dic plenius ut hic per Imol. num. 6. vers. Et secundum hoc non est necesse, & Abb. num. 19. exigitur tamen, ut deprehensio Clerici sit legitima ut hic in gloss. 2. nec fiat a ministris laicis; nisi auctoritate Prælatorum, ne ultra se extendat violentia, quam exegerit defensio clericorum, cap. Si sana, infra de sent. excommunicat. alius essent excommunicati, ut ibi, & firmat d. gloss. 1. hic & in d. cap. Tuae, quod latius proseguere, ut per Abb. hic a num. 10. & Aretin. a num. 9. usque ad num. 19. maxime num. 15. ubi concludit.

Octavò nota ibi, excommunicari debet, deinde contumacia crescente anathematis mucrone ferri.

Aliud esse excommunicationem, aliud anathema excommunicatio enim hic non sumitur pro minori, ut voluerunt Goffred. & Innoc. in fin. quia excommunicationis verbo major excommunicatio intelligitur, cap. Si quem, infra de sent. excommuni. nec debet exponi pro suspensione, prout exposuit gloss. hic in verb. Excommunicatio: nam quomodo suspendi potest jam depositus, cum depositio includat in se suspensionem? cap. At si clericus, supra eod. Abbas hic num. 23. sed debet intelligi de majori excommunicatione, quae fertur sine solemnitate: Anathema vero de illa, quae fertur cum solemnitate, de qua in cap. Dehent, 1. 1. quast. 3. Ad hoc Clem. Si quis suadente, vers. Et quia, de pen. De anathemate enim loquitur Apostolus ad Galatas 1. & ad Corinth. ultim. & habetur in §. fin. 1. quast. 4. & dicunt Derivatores anathema derivari ab Ana, quod est fursum & Thera, quae est quedam figura ad formam literae E, eum tractu, quaestioibus damnatorum imprimebatur. Itaque anathema dicitur quasi Anathera, id est, superna maledictio, de qua in c. Gullifarum, 23. quast. 4. Solemnitas autem talis anathematis est, quia hanc fulminat Episcopus cum duobus presbyteris praesentibus, cum candelis accensis, quas debent in fine anathematis iustitiam in terram projicere, & pedibus conculcare, ut mortis est Romani Pontificis in publicatione Bullae in die Cenae Dominici: & hanc differentiam inter excommunicationem, & Anathema, reiectis aliorum expositionibus, conueniant hic Abb. Antiq. in verb. Excommunicari. Hostien. num. 6. in eodem verb. Joan. Andr. num. 6. in verb. Anathemata. Butr. num. 32. Card. num. 3. circa fin. vers. in gloss. & Abb. num. 23. Quo modo autem fiat absolutio ab anathemate, vide in cap. Cum aliquis, 1. 1. quast. 3.

25 Non nota ibi, postmodum vero si in profundum malorum, &c. Clericum depositum, etiam si sit incorrigibilis, secundum unum intellectum non esse sub potestate seculari, nec perdere privilegium clericale ante aequalem traditione a gloss. ultim. hic Hostien. num. 8. Butr. num. 7. & 17. idque securus esse dicit Henric. Boich. num. 8. vers. Sed securus. Sed secundum alium intellectum clericus quando est depositus, & incorrigibilis, sine alia degradatione, & traditione statim efficitur de potestate seculari: & ita hic est casus singularis secundum Cardinalem num. 2. vers. Item in comprimensus. Intelligitur secundum intellectum, quem sequitur Joan. Andr. num. 10. & 11. ratione non reddit a fortiori, quia si absque depositione clericus tertio monitus ingrederet se enormitatibus perdit privilegium clericale, ut cap. Contingit, in secundo, cap. In audientia, & cap. Verpendimus, infra de sent. excommuni. multo magis perdet jam depositus, qui tertio monitus postea non coarctat. Neque hic dicitur quod tradatur seculari potestati, sed quod secularis potestas eum comprimit. Hoc tamen intelligunt Cardin. num. 6. vers. Hoc tamen. Imol. eadem num. vers. Et secundum hoc: quando de incorrigibilitate notorie constat, ut quia incedit armatus, & spernit monitiones Episcoporum: tunc enim est necesse, ut conuincta ordine iudicario seivato, cum in notorio talis probatio non requiratur, cap. Ad nostram, si ver-

28 20, infra de iurejur. cap. Manifesta, & cap. De manifestis, 2. quast. 1. alioquin non constaret de incorrigibilitate, & iudex laicus eum comprehenderet, & clericus negaret se esse incorrigibilem, de huiusmodi articulo an esset incorrigibilis prius cognoscendum esset per Iudicem Ecclesiasticum, arg. c. Si iudex laicus, de sent. excomm. lib. 6.

29 Decimo nota ibi, cum Ecclesia non habeat ultra quid faciat. Ita demum Clericum depositum incorrigibilem esse comprimendum per curiam seculari, si Ecclesia non habeat ultra quid faciat, scilicet de facto, prout intelligunt Doctores, non autem de iure, quia certum est Ecclesiam de iure ultra penas depositionis excommunicationis, & anathematis, habere etiam alias penas, cum multa sint, ut notat gloss. 2. in cap. Ad reprimendam, de offi. Ordinari. & Joan. Andr. in cap. Pro humanis, num. 4. col. 3. circa finem in verb. Excommunicationis, de homicid. lib. 6. & filius in cap. Quasi, & quando, in secundo, num. 18. vers. Secundum Canones autem, infra de accusat. Possit enim omnia bona temporalia confiscare, ut ibi, & in c. Excommunicamus, §. Damna, infra de heret. Item in habet penam verberum citra sanguinis effusionem, ut c. in Archiepiscopatu de raptor. Item imprimi characterem etiam in facie, si eum non ita profundum, ut sanguis eliciatur, sed cutis superficialiter deformetur in signum maledicti, ut cap. Ad audientiam, iuncta glossa ult. de crimin. falsi. Item inducit servitutem, cap. Ita quorundam, de iuda, ubi Christiani deferentes mercis prohibitas ad Saracenos capientium servi efficiuntur. Item potest diffidare Clericum cum omnibus bonis suis, ut a quocumque possit impune offendi, ut in praalleg. cap. Pro humanis, Item potest detruere in Monasterium ad tempus, vel in perpetuum, cap. De lapsis, 16. quast. 6.

31 cap. Novimus, §. 1. de verb. significat. & in specie habet penam exilii, ut cap. Acculatoribus, 3. quast. 5. cap. Pro humanis, & ibi gloss. fin. 16. quast. 6. c. Accedens, §. 0. distincti: cap. primo de calumniator. cap. ult. de pen. idque per omnes exilii species, de quibus notat gloss. in Exravag. Ad nostram Joanni XXII. in verb. Banniti, de privileg. Cum ergo hic text. dicat Clericum incorrigibilem post depositionem, excommunicationem, & anathema esse comprimendum per secularem potestatem, ita ut ei pena exilii deputetur, eo quod Ecclesia non habeat ultra quid faciat: & tamen Ecclesia possit eandem quoque penam exilii infligere per omnes ejus species: utique cogimur fieri ea verba non esse intelligenda de iure, ita ut Ecclesia non habeat ultra quid faciat ex defectu penarum, vel ex defectu potestatis, sed de facto propter potentiam illius criminoli, qui ab Ecclesia corrigi, & comprimi non potest; & ita hunc text. intelligit Abb. Antiq. ante num. 1. in verb. Ultra quid faciat, dicens hoc cap. intelligi de nobilibus, & potentibus, ad quorum correctionem non sufficit Episcopus, vel Prelatus: & cum eo concordat Joan. Andr. num. 8. in verb. Ultra, Bald. num. 2. in verb. Quis faciat, Bellam. num. 3. in verb. Ultra, Butr. num. 18. Cardin. num. 5. vers. Secus incorrigibilis, & Anchar. num. 6. vers. Adverte tamen, ex quibus patet hanc esse communem lectionem ad istum text. prout etiam testatur Abb. Siculus, num. 24. Nec

Nec fragatur, quod Ecclesia possit invocare Iudicis secularis auxilium, isque teneatur illud praestare tanquam Ecclesiae minister, c. Administratores, 23. quast. 7. cap. 1. de offi. Ordinari. cap. Petimus, 11. quast. 1. Et eo invocato possit Ecclesia imponere penam exilii, vel aliam canonicam, ut in c. Visum, de sentent. excommunicat. ubi clericos incorrigibiles Ecclesiasticus Iudex detruat in artem custodiam. Quoniam, ut bene respondet Abb. hic num. 25. circa med. vers. Et ad contrarium, forte de facili capere non poterat per familiam Potestatis fortale ad hoc sepe acceptioni adhibeam: Unde Ecclesia non vult amplius habere curam ipsius, sed dimittit eum Iudici seculari, qui poterit habere maiorem solertiam in capiendo eum, cum agnoverit illum esse de foro suo; vel forte ut saepe de facto contingit, iste clericus captus multoties capturam illius effugiendo carceres, & deteriora committendo: & ita Ecclesia non potuit eum condigne castigare, cum penam mortis non habeat: Quare ipsum relinquit Curiae seculari, quae legitimam penam infligit. Et dic legitimum, id est a legibus secularibus impostam, & sic mortis, vel mutilationis membri, secundum qualitatem delicti, ut hic per Abb. Antiq. in verb. Legitima; & hunc dicit esse verum intellectum Abb. Sicul. ubi supra, quem etiam posuit Archid. in cap. Si quis sacerdotum, num. 5. & 7. 11. quast. 1. relatus a Bellam. hic num. 3. in verb. Ultra, ubi ait tunc demum clericum tradendum esse Curiae seculari, id est permittendum esse; imo praecipendum Iudici seculari, ut eum capiat, & coercet, si per Ecclesiam corrigi non possit propter illius potentiam, vel malitiam, vel quia detentus utendo arte necromantiae illudit carcerem, & ibi in pace esse non vult. Et concordat Cardin. hic num. 5. circa med. vers. Secus si incorrigibilis, dum ait clericum esse incorrigibilem cum non vult parere, nec potest capi per Iudicem Ecclesiasticum, & tunc esse coercendum per Iudicem secularem, cum Ecclesia non habeat ultra quid faciat. Et ex hoc intellectu notabiliter colligit clericum depositum, & incorrigibilem quandiu, ut vulgo dicitur, est in foris Curiae Ecclesiasticae, nullatenus esse tradendum Curiae seculari, cum Ecclesia possit eum punire penis Canonice, de quibus supra. Quod singulariter nota, quia multi in hoc decipiuntur.

34 Ultimo nota ex hoc textu, & memoriae commenda praefata procedendi contra clericum criminiosum. Servandi sunt enim quatuor gradus, ut hic per Hostien. num. 5. & 9. in verb. Potestatem, Joann. Andr. num. 6. ad 9. Bald. num. 22. Imol. num. 3. & alios communit. Confiteo enim de delicto, si delictum est depositione dignum, clericus deponitur. Et hic est primus gradus penae infligenda: & si se corrigat, quia non iterat, nec continuat delicta, & depositionem servat, & penam, & poenitentiam inunctam adimplet, non proceditur ulterius: sed si sit incorrigibilis praeterea non servando, & similia, vel deteriora crimina perpetrando, excommunicatur; & hic est secundus gradus. Crecente vero contumacia anathematizatur: & hic est tertius gradus. Demum si non respuerit, quin potius in profundum malorum devenerit, ne sit perditio plurimorum, scilicet per in alium exem-

plum, vel etiam plurimos damnificando, mutilando, vel occidendo: Tunc demum cum Ecclesia non habeat ultra quid faciat, non ex defectu penarum, vel potestatis, sed quia propter illius potentiam de facto non potest eum comprimere, & coercere, relinquit eum comprimendum per secularem potestatem, qui est, tunc gradus penae infligenda, & est simile in c. Dr. cum, §. 1. distincti. cap. Clericus, 3. quast. 4. cap. Si qui sacerdotum, 1. quast. 1. cap. At si clericus supra eodem.

35 Ceterum adverte, quia haec procedendi forma locum habet quando pena incipit a crimine, seu quando proceditur propter crimen: Tunc enim clericus criminiosus primo deponitur, secundo excommunicatur, tertio anathematizatur, & quarto loco per Curiam secularem comprimitur ut dictum est. Secus vero si pena incipit a contumacia, quia tunc procedendum est ordine inverso: nam primo, clericus contumax suspenditur, secundo excommunicatur, tertio deponitur, quarto, & ultimo traditur Curiae seculari. Et hunc ordinem respiciunt iura praedicta, & contra hic allegata, v. videlicet cap. forte, 23. quast. 4. cap. Quorundam, 23. dist. cap. Honoratus, 7. 4. quast. 4. cap. Quoniam, §. fin. infra ut sit. non contestat. Et hic declarat gloss. ultim. Innoc. num. 1. Hostien. num. 9. vers. Et hoc verum est quando pena incipit a crimine, & num. 11. vers. Vbi vero pena incipit a contumacia, Bald. num. 2. Henric. Boich. in fine, vers. Si pena incipiat a contumacia, Butr. num. 33. & reliqui omnes.

36 Expeditis notabilibus, venio ad celebrem quaestionem, An clericus non servatis gradibus penarum hic praescriptis statim sit degradandus, & tradendus Curiae seculari quando commisit crimen aliquod atrocissimum, puta homicidium cum prodicione, vel paricidio, vel homicidium cum latrocinio, seu spoliatione, vel homicidium cum sacrilegio, ut in eo, qui occidit Presbyterum, vel perionam sacram, vel alium simile, propter quod de iure civilis laico esset imponenda aliqua pena ex atrocissimis, verbi gratia pena ignis, pena discretionis, quae infligitur, cum reus sit in plura frusta, & pena traditionis ad bestias, vel alia de quibus in l. Pena paricidii, ff. ad leg. Pompe. de Paricid. in l. Sacrilegii, ff. ad leg. Jul. Pecuaria, & in l. Capitalium per totam, ff. de pen. & quid si clericus commiserit plura homicidia, plures sacrilegias, vel plura latrocinia, ex quorum singulis esset deponitio dignus?

37 Petrus de Ancharano hic a num. 10. vers. Et quia super illa materia usque ad num. 16. vers. Tertio opponitur, & in reprobatione cap. Ea quae, sub num. 22. vers. Decimo nono quarto, de reg. iuris, lib. 6. & in cons. 158. ex narrato in factis annis 5. in publica disputatione, quam habuit Bononia, & Abb. Siculus, qui tunc erat illius Scholaris, repetita disputatione in cap. At si clericus, a num. 39. usque in fin. supra eodem, conclusit hunc text. qui pro homicidio, vel furto imponit tantum penam depositionis, non autem degradationis, & traditionis Curiae seculari, debere intelligi, & restringi ad homicidium, vel furcum non qualificatum, quod non transeat in aliam speciem criminis graviolem. Item debere intelligi de uno homicidio, vel sacrilegio, vel furto, non autem

tem de pluribus die frequentatis, quorum unumquodque esse dignum depositione. Hic enim talibus putantur non vendicare sibi locum hoc cap. Nec communes theoricas DD. Sed tales statim esse per Episcopum degradandos, & tradendos Curie seculari, ut luant penam ultimi supplicii. Et hanc opinionem Ancharam, & Abbas postea probaverunt Joan. de Anan. in cap. 1. num. 5. post med. vers. Sed in foro contentioso etiam secundum Canonem, infra de us qui fil. occider. & in cap. 1. num. 4. & 5. de homicid. Felin. in cap. 1. num. 49. ante med. vers. Et quid etiam emergentis casus, de Constitutione. & in cap. Inquisitionis, num. 5. de accusat. Dec. in d. cap. At si clerici, num. 2. §. 1. vers. Postremum, Abbas usque in fin. qui licet hanc opinionem non sequatur, tamen concludit eam habere magnam aequitatem, ut delicta puniantur debita poena, & se vidisse illam servari Florentie per unum Commissarium. Quam pariter Sylvester Aldrob. in d. ad d. ibi littera E. verb. Enormis, faceret viderem, ac late teneat Mauritica num. 64. & H. p. p. de Marfil. in Repet. an. num. 335. vers. Et refert, usque ad num. 340. vers. Mihi autem, ubi dixi sibi placere dicta Abbatis per iura. & ratio res, quas ipse adducit, & in consil. 9. num. 17. Guiliel. de Benedict. in cap. Raymuntus. part. 3. questione, de homicidio, num. 40. vers. Item §. per consequens, usque in fin. de testam. dicitur eam commutorem prope fin. dicitur num. 40. vers. Et per consequens, Alcia. hic a. num. 22. ad 26. qui non solum putat hanc opinionem viderem esse in puncto juris, sed amplius inquit servari de facto in pluribus locis, Brunell. in Repet. d. cap. 1. de homicid. part. 5. num. 6. vers. Ego sequor, & in tract. de concilio lib. 3. art. 12. num. 3. A. ex de Nervo conf. 59. num. 21. vers. Ad hoc facit. Andr. Barbat. sibi contrarius conf. 64. num. 8. n. p. n. vers. Sed iura, & num. 9. vol. 1. Angel. de malefic. vers. Et ibi caput a spatulis iniquitatur, num. 38. vers. Adde quod notat Abbas, libidens se eam vidisse de facto servari Ferrarie, & ibi Augustinus, num. 43. vers. Et in quantum, dicens communem, & ita vidisse praticari, Socin. Sen. de reg. iur. littera C. reg. 16. vers. Quinto fallit, Bossius tit. de foro competen. num. 135. vers. Et in coram alio delicti qualificatus, & num. 141. vers. Scia quod in qualificatu, Tiraquell. de pen. temperand. cap. 49. num. 36. & 37. Diaz in pract. criminal. canonica cap. 90. aliis 96. referens duos casus, alterum Patris 1530. in Sacerdote, qui animo deprecandandi necaverat Rectorem cuiusdam Oppidi: alterum Hispani anno 1536. in quatuor Religiosis, qui Provincialem laqueo suffocatum in lecto interfecerant, Decian. tract. crimin. lib. 6. cap. 28. num. 14. dicens communem, & lib. 9. cap. 16. num. 35. vers. Tamen fallit, ubi loquitur de clerico paricida, & lib. 7. cap. 38. num. 11. ubi non solum num. 4. vers. Franch. decis. 571. Praef. refert Neapoli subisse poenam ultimi supplicii clericum, qui furum commiserat in monte Pietatis, cum fuerit degradatus per Curiam Ecclesiasticam, & traditus Curie seculari; sed num. 1. testatur etiam poena mortis animadvertitum fuisse in clericum in sacris constitutum, qui una cum aliis decem furtibus ingressus cum armis domum honeste mulieris sitam in Suburbio sancti Antonii, accepta ab eadem clave unius

capite illa, & siliabus inclusis in quadam camera interiori, subripuit ducatos septingentos, & quendam mobilia: nam previa consultatione Sac. Congregationis Cardinalium negotiis Episcoporum unipolite degradatus fuit, & traditus magnae Curiae. Et sequuntur plerique ex junioribus. Et videtur ex mente Innocentii hic in verb. Dependens est, dum ait: (Ubi clericus deponitur pro crimine sufficit depositio, nisi enormitas criminis aliud inducat.) & Bald. ante num. 1. vers. Secus alternativè, ubi similiter limitat hunc text. Nisi enormitas causae aliud inducat.

38 Pro hac opinione Anch. & Abb. inducitur primò text. in cap. 1. de homicid. ubi refertur illud Exodi cap. 21. Si quis per industriam occiderit proximum suum, & per insidias, ab altari aut evellens eum ut moriatur. Nam dicens, evellens eum ab altari, ostendit se intelligere de clerico homicida per insidias; & sic qualificato, qui servit altari, non autem de laico, qui non servit, imò stare debet ab altari remotus, ut cap. 1. de vit. & honest. clericor. nam privatio, sicut est evellens, praesupponit habitum, cap. Ad usum venditum, de dispensat. Impuber. l. Decem. ff. de verb. obligat. Et evelli proprie dicitur quod est impressum, & infixum, sicut est clericus respectu servitii altaris, cap. Cum secundum de prabend. Intelligit ergo, evellens, scilicet per depositionem, seu degradationem iudicis Ecclesiastici, ita ut moriatur per executionem iudicis secularis. Idcirco enim littera dicit, moriatur, in tertia persona quasi non per Episcopum, qui evellit ab altari, cum Ecclesia non proferat sententiam sanguinis, cap. Sententiam, ne cler. & monach. ff. de per alium poena mortis sit imponenda, quia verbum, moriatur, in dubio intelligitur de morte naturali, & non diviti, in cap. Suscepit, de script. lib. 6. & in l. ex ea parte §. in insulam, ff. de verbor. oblig. Et aliae expositiones ibi posita per Joan. Andr. num. 1. in verb. Moriatur, videntur contra mentem legis Exodi, quae homicidas simpliciter morte puniebat, & modo redacta est illa lex inter Ecclesiasticas constitutiones, ut servetur, non ut frustra membranas occupet, cap. Si Romanorum, 19. distin. Et eo magis haec interpretatio videtur recipienda, quia concordat eum jure civili, ut in auth. Præclerici apud propri. Episcop. ante fin. & in auth. Clericus, C. de Episcopis, & Cler.

40 Caterum advertendum est d. cap. 1. de homicid. habere varios intellectus: ac proinde allegari non posse ad decisionem casuum, ut not. c. Multi, in princ. 2. quest. 1. cap. Audi, 11. quest. 3. & cap. Cum medicus, de sentent. excomm. lib. 6. Nec satisfacit ponderatio Ancharam, & Abbatis, quod verbum, moriatur, ibi ponatur in tertia persona, scilicet per executionem iudicis secularis: quia Ecclesia dum tradit reum seculari potestate, non debet adiacere, ut moriatur. Imò debet efficaciter intercedere ut citra mortis periculum circa eum sententia moderetur, quae sunt verba text. in cap. Novimus, de verb. significat. & hic notat Holt. num. 8. in verb. Comprimentus, & Joan. Andr. num. 9. in eod. verb. Nec refragatur text. in c. Delatori, 4. quest. ult. quia intelligitur mystice, ut ibi notat Archid. & Turrecrem. & scripti plenius in d. cap. 1. n. 4. de homicid.

41 Multi enim intelligunt illum text. in laico, qui proditorie homicidium commisit; & hoc magis consonat Scripturae sacrae, quae ibi ponitur: & sensus est, ut si occidens confugiatur ad Ecclesiam, & teneat altare, debeat tamen inde evelli, quia proditorie occidit, nec gaudet immunitate, de qua in cap. Inter alia, de immunitat. Ecclesiast. Verbum enim, evellens, ibi significat abstractionem facti, non autem separationem clerici ligati Ecclesiae. Et hunc intellectum ponit ibi gloss. in verb. per insidias, & Holtien. in princ. in verb. Altarium, Alex. conf. 145. V. s. Themate, num. 5. lib. 7. & Aretin. hic numer. 59. &

& videtur hodie approbatus in Constitutione 7. Gregorij XIV. de immunitat. Ecclesiast. ut dixi in dicto cap. Inter alia, num. 31. & 51. Plerique autem exponunt verbum, moriatur, ibi positum, id est, deponatur, quod habetur in stat. mortis, §. Quia ergo, 2. quest. 7. Et haec est communis sententia, ut attestat Aretin. dicto num. 59. Quamvis enim verbum, moriatur, regulariter sit intelligendum de morte naturali, tamen hoc fallit quando refertur ad Ecclesiam, quae hanc poenam non infligit, cum non habeat vindictam sanguinis, ut dictum est. Et est simile in cap. Per venerabilem, Rationibus, infra qui fil. sint legit. ubi verba illa Deuteronomi, decreto Iudicis morietur, quae in veteri testamento intelligebantur de morte naturali, in lege nova ab Ecclesia sic exponuntur, mori praecipitur, id est, per excommunicationis sententiam velut mortuus a communione fidelium separari: nam ut inquit Holtien. ibi num. 35. duplex est mors, scilicet corporalis, quam exerceat iudex secularis cum gladio materiali, post quem animadvertit in facinorosos homines, l. 3. ff. de iurisdi. omni. iudic. c. ille gaudium, 24. quest. 4. id est, fundendo sanguinem, animam, quae dat vitam corpori, extra corpus verit, & sic anima separata a corpore remanet ipsum corpus mortuum. Alia est mors spiritualis, quam exerceat Princeps Ecclesiasticus gladio spirituali cap. Vitis, 16. quest. 2. quo animadvertit in facinorosos, scilicet expellendo, & separando gratiam Dei, quae est vita, sive spiritualis anima animae humanae. Et haec anima spirituali ab anima humana separata, remanet anima humana mortua, ut cap. Si quis Presbyteriorum, de reb. Ecclesiae, non absen. cap. Corripiantur, 24. quest. 3. cap. Si quis, de major. & obed. unde Augustinus tom. 9. tract. 49. in loannem. (Est mors, quam homines timent, scilicet separatio animae a corpore; & est mors quam non timent, scilicet separatio Dei ab anima, quae est vera vita animarum.) Et de morte spirituali scilicet depositionis communiter intelligitur illa Decretalis prima de homicid. ut praedixi. Et quavis lex Exodi ibi posita loqueretur de morte naturali, tamen illud praecipuum, cum sit iudiciale, fuit evocatum per Adventum Christi, ut docet S. Thomas in 1. 2. quest. 103. art. 4. & quest. 104. art. 3. & cum sit hodie redacta inter constitutiones Canonicas, non debet intelligi secundum rigorem, quo intelligebatur in lege veteri, sed secundum mansuetudinem Ecclesiae in lege Evangelica, quae utitur gladio spirituali non ad mortem, sed ad medelam.

45 c. Multi, in princ. 2. quest. 1. cap. Audi, 11. quest. 3. & cap. Cum medicus, de sentent. excomm. lib. 6. Nec satisfacit ponderatio Ancharam, & Abbatis, quod verbum, moriatur, ibi ponatur in tertia persona, scilicet per executionem iudicis secularis: quia Ecclesia dum tradit reum seculari potestate, non debet adiacere, ut moriatur. Imò debet efficaciter intercedere ut citra mortis periculum circa eum sententia moderetur, quae sunt verba text. in cap. Novimus, de verb. significat. & hic notat Holt. num. 8. in verb. Comprimentus, & Joan. Andr. num. 9. in eod. verb. Nec refragatur text. in c. Delatori, 4. quest. ult. quia intelligitur mystice, ut ibi notat Archid. & Turrecrem. & scripti plenius in d. cap. 1. n. 4. de homicid.

ni, & Abbatis inducitur, text. in dicto cap. Novimus, de verb. significat. ubi Papa occasione explicandi contenta in Canonibus antiquis, & in libro Decreto contra falsarios promulgato super forma degradationis, & traditionis faciendae seculari potestati, sic ait: (Ut clericus propter hoc, vel aliud flagitium grave non solum damnabile, sed damnosum fuerit degradatus, tanquam exutus privilegio clericali seculari foro per consequentiam applicetur: nam jus alternativa ostendit regulam degradationis, & traditionis clerici facinorosi non esse restringendam ad solum crimen falsi, sed generaliter intelligendam pro quolibet crimine gravi damnabili in se, & damnoso quoad exemplum aliorum.) Nec satisfacit responso Aretin. hic num. 59. vers. Non obstat text. in cap. Novimus, & aliorum diversum delictum grave, & damnosum intelligi, quando delinquens est incorrigibilis propter scandalum, seu malum exemplum. Quoniam huic interpretationi obstat natura dictae alternativae: nam sicut qualitas incorrigibilitatis non requiritur in prima parte alternativae pro crimine falsi, ita nec in altera super alio flagitio gravi, hinc rebus in una parte alternativae declaratur habitus respectu ad positam in alia, secundum Barr. in l. 1. num. 1. & Socin. Sen. eod. num. 1. ff. de reb. dub. Tum quia dictio, aliud, ostendit Summum Pontificem intellexisse de simili gravi quidem, sed citra requisitum incorrigibilitatis sicut in falso, quia ponitur comparative ad illud, secundum gloss. in l. 1. Si fugitivi, in ver. Alia poena, C. de serv. fugitiv. & Bald. in l. fin. num. 1. C. de his qui non domin. Et ita praesallegatum cap. Novimus, intellexit Innoc. ibi num. 1. dum generaliter ait: (Nota quod pro quolibet crimine, dummodo sit damnabile, & damnosum, potest aliquis tradi Curiae seculari.)

50 Sed ad textum in dicto c. Novimus, ego respondeo, verba illa, vel aliud flagitium grave, esse intelligenda de criminibus, pro quibus est expressum in iure clericum esse degradandum, & tradendum Curiae seculari: nam cum prima pars alternativae loquatur de falsario litterarum Apostolicarum, de quo est in iure expressum, ut debeat degradari, & cur in cap. Ad falsarium, de crim. fals. utique dum text. dicit propter hoc, scilicet crimen falsi, & postea subiungit, vel aliud flagitium grave; debet intelligi de alio flagitio similiter in iure expresso, ponderando dictionem aliud, quae est repetitiva similium iuxta praecitam gloss. in d. l. Si fugitivi. Inter casus autem in iure expressos non reperitur homicidium qualificatum, nec homicidium, vel furtum iteratis viribus repetitum, ut latius dicitur infra num. 68. & seq. & num. 83. Innocentius vero in dicto cap. Novimus, num. 1. non residet in illa opinione, quod pro quolibet crimine damnabili, & damnoso possit quis degradari, sed subiungit, vel aliter, ut dicimus in cap. excommunicatus, supra de haer. ibi autem num. 1. tenet pro tribus tantum criminibus in iure expressis posse fieri degradationem, & traditionem Curiae seculari. Et ita Innocent. potius allegari potest pro contraria sententia: & similiter dum dicit hunc textum non procedere si enormitas criminis aliud inducat, allegat textum in d. c. Ad falsarium, Et sic loquitur in casibus exceptis in iure.

47 Secundo igitur loco pro opinione Ancharam

51 Tertio, Pro eadem opinione Abb. in d. c. *At si clerici*, num. 41. col. penult. ante med. ver. *Allego etiam cap. xum*, supra eodem, inducit text. in cap. *Pro humani*, de homicid. lib. 6. ubi cum clerici mandantes, seu facientes hominem Christianum interficere per aliam suam, & receptantes, defendentes, seu occultantes a salislinum habeantur ab omnibus diffidati: ex hac perpetua diffidatione ex verisimili mente innuitur Ecclesiam nolle graviter delinquentes in suo foro retinere, sed iuxta delicti qualitatem puniendos dimittere Curia seculari.

52 Verum ut respondet Aretin. hic num. 59. circa fin. ille casus specialis habuit causam, & occasionem a frequentissimis cadibus, & magnis periculis, quae inmebant: propter illos salislinos; unde in aliis delictis quantumcunque enormibus non videtur militare eadem ratio: nam propter delicti frequentiam aliquid levis statuitur, ut. *Aur. scilicet in fin. ff. de p. us. & nihilominus etiam vigeret eadem ratio: quia tamen lex ista est poenalis, & exorbitans, non debet fieri extensio: text. est notabilis in l. sed sciendum. ff. ad leg. Pompe. de Parricid. & bene facit gloss. notabilis in Clem. *Ne sic, qui in verbo. Esilem. de etat. & qual. nec oblat text. in cap. De multa. de probe. d. quia dici potest ibi fieri extensionem propter favorem publicum Ecclesiarum: vel dicas, licet alias fieret extensio, non tamen fieri posse ubique, quae potestas conceditur laico super iuribus, vel personis spiritualibus, quia cum licet sit odiosa, non extenditur etiam per maiorem rationem, ut in cap. *Tua. 3. primo, infra de decimis*, iuncto cap. *Cum in tua. eodem tit. secundum Aretin. hic num. 60. & 61.***

53 Quarto, Pro hac parte allegatur text. in *Sunt quadam*, 23. *quasi. 5.* ubi dicitur: sunt quadam enormia flagitia, quae potius per mundi iudices, quam per Antistes, & Rectores Ecclesiarum vindicantur: & in fine subiungitur, illos maxime constitutos esse propter latrones, homicidas, raptores, & ut illos damnent, & alios suo timore compescant.

54 Sed ille textus non loquitur de clericis, sed de laicis, qui, ut ibi dicitur, interficiunt Pontificem Apostolicum, Episcopum, Presbyterum, sive Diaconum. Tales enim vindicantur a secularibus potestatibus, licet puniri possint etiam per Ecclesiam, cum crimen sacrilegii sit mixti fori, ut notatur in cap. *Cum sit generale, infra, de foro competent.* alioquin si textum de clericis intellexeremus, & de omnibus delictis ibi expressis, sequeretur, ut clerici pro quolibet homicidio, furto, vel raptu puniendi essent per Iudicem secularem, quod est de directo contra hoc capitulum, & c. *Tua, infra de poen.*

55 Quinto, Ad idem inducitur text. in cap. *At si clerici, in fine supra eodem*, ibi: (Non debet quemlibet pro suis excessibus iudici tradere seculari.) Quae verba innuunt Episcopum posse hoc facere etiam non data incorrigibilitate, licet facere non debeat indifferenter, & quandoque, sed tantummodo cum delictum hoc exigit, vel ob sui gravitatem, vel frequentationem secundum Abb. ibi d. col. pen. post. medium, vers. Item induc.

56 Verum hic intellectus desumitur ex illis verbis, non debet quemlibet, exponendo non quemlibet, id est, nullum, sed alii melius exponunt quemlibet, id est, depositum: & hoc modo ille text. potius facit pro hac parte secundum Aretin. hic d. *num. 61.*

57 Sexto, & ultimo (quod est praecipuum fundamentum pro hac opinione) in huiusmodi delictis atrocissimis, quae requirunt poenam excessivam, non inventur aliqua poena Canonica, quae reus possit condigne puniri, ex Theorica Innocentii in cap. *Qualiter & quando*, num. 6. vers. *Secundum Canones autem*, & ibi etiam Joann. Andr. num. 18. eodem vers. *infra de accusat.* ubi aequiparando pro modo regularum poenas Canonicas legalibus poenis tradunt regulam quod in omnibus delictis, in quibus per leges saeculi imponitur poena mortis naturalis, secundum Canones succedit poena degradationis, & traditionis Curiae saeculari; & ergo contra clericum, qui homicidium qualificatum perpetravit, vel plura homicidia, falsitates, vel latrocinia, Ecclesia uti poterit hac poena degradationis, & traditionis Curiae saeculari; quia non habent ultra quid faciat, ut hic dicitur, cum secundum Canones nunquam imponatur poena mortis corporalis, cap. *Clericus*, & cap. *Sententiam, infra ne Clerici vel Monach.* cap. 1. & 2. 51. *dist. 14.* Cum enim pro simplicis homicidio, vel furto procedat ad depositionem, & destructionem in Monasterium, ut hic, & in cap. *Tua, de poenis*, utique pro qualificato, vel iterato, cum gravior poena ei condigna non reperitur inter Canones, recurrendum erit ad vindictam secundum leges saeculi mediante degradatione, & traditione iudici saeculari, ut plenus ratiocinatur Abb. ut supra num. 39. vers. *Item praemittendum cum duob. seqq.*

58 Et confirmatur, quia poena ita debent adquiri, & commensurari delictis, ut quod seuerius est commissum, gravius vindicetur, cap. *Non asseramus*, 24. *quasi. 1.* cap. *Quasi sit, de his que sunt a maior. par. cap. fin. in fin. de excess.* *Prelat.* & ex iteratione delicti poena augetur secundum gloss. in l. *Quicunque, in verb. vel tertio, in fin. C. de serv. fugitiv.* & in l. *Servus, in verb. Sapius, C. ad leg. Jul. de vi publ. vel privat.* quia iteratio transit in consuetudinem peccandi, l. 3. in fin. *C. de Episcop. audient.* At si homicidium, & furtum qualificatum, vel iteratum circa incorrigibilitatem puniretur eadem poena Canonica depositionis, seu destructionis in Monasterium, quae punitur simplex, & unicum, non servaretur iustitia adaequationis: ergo pro illius observatio dicendum est in qualificato, seu iterato locum esse degradationis, & traditioni Curiae saeculari. Quod primo loco animadvertit Abb. d. num. 39. vers. *Et prima*, & Anchar. d. *conf. 158. n. 2.*

59 Ceterum hoc fundamentum principale destruitur manifeste ex eo, quia pro atrocissimis delictis, pro quibus secundum leges imponenda esset poena mortis, Ecclesia habet poenam carceris perpetui, quae proportionatur poenae mortis naturalis, saltem quando hic destruitur debet sustentari poena, & aqua: nam, ut inquit Cardin. hic num. 4. vers. *Oppono eo casu*, quo clericus detrahitur in Monasterium ad agenda perpetuam poenitentiam, ut sustineretur poena doloris, & aqua angustiae, iuxta textum in cap. *No-*

60 *vimus*, §. *Pro illo vero falsario scelerato, infra de verb. significat.* huiusmodi poena est loco ultimi supplicij: si ergo non est clericus delinquens impunitus, imò acerbis affligitur, quia minor poena & saltem non est illi in mori, quam dim affligi, sperare. Ita Cardinal. cum quor concordat Aretin. hic num. 53. & facit text. in cap. *Nihil enim*, 62. *il secundo, de consecration. dist. 14. §.*

61 Nec adversatur doctrina Innocentii in dicto cap. *Qualiter & quando*, num. 6. vers. *Secundum Canones autem, de accusat.* quia non dicit id, ad quod Anchar. eum allegat: esus enim verba haec sunt, (Secundum Canones autem nunquam imponitur poena corporalis mortis, sed est quadam, quae quasi similis ei habetur, scilicet quia relinquitur saeculari iudici puniendus.) Allegat cap. *Ad falsarium, de crimin. fals.* & alia iura, in quibus expressum est clericum esse comprimendum a saeculari potestate; atque ita Innocentius non constituit illam regulam, quam ex eo elicit Anchar. quod in omnibus casibus, in quibus lex civilis imponit poenam mortis naturalis, secundum canones succedat poena degradationis, & traditionis Curiae saeculari: Hoc enim est manifeste falsum, quia lex civilis in multis casibus pro magnis flagitiis imponit laico poenam ultimi supplicij: & tamen lex canonica non imponit poenam degradationis actualis, nec traditionis Curiae saeculari, ut in cap. *Tua, infra, de poenis.* Et hic ponderat Aretin. num. 61. vers. *Nec est verum quod semper Canon imponat poenam*

62 *clerico, quia post conventionem poena civili, quae imponitur laico. Ideoque lex civilis pro adulterio imponit laico poenam mortis corporalis, ut in l. Quamvis, la secunda, C. de adult. de communi. Alex. conf. 13. post numer. 3. lib. 7. & tamen clericus pro adulterio secundum canones non degradatur, sed deponitur, & in Monasterium detrahitur ad agenda perpetuam poenitentiam cap. *Si quis Episcopus*, 81. *dist. 10. glof. 1. in cap. Lator*, 2. *quasi. 7. de communi.* Clarus in §. *Adulterium*, vers. *Sed quarto.* Item pro raptu lex civilis imponit laico poenam ultimi supplicij, l. *unic. C. de rapt. virg. & tamen lex Canonica non imponit Clerico poenam actualis degradationis, nec traditionis Curiae saeculari, sed depositionis, ut cap. De puella, 36. q. 2. & notat Archid. in cap. *Lex illa, in fine, 36. q. 1. & idem in raptu mortialis, ut l. Si quis non dicam rapere, C. de Episcop. & Cleric. iuncto cap. Nullus 36. qu. 2. Quinimo in pluribus delictis atrocissimis, pro quibus lex civilis imponit poenam excessivam, secundum Canones non fit degradatio, ut dicam infra num. 83. & seqq.***

63 Delictus igitur fundamentis opinionis Anchar. & Abb. magis placet contraria opinio, quae proculdubio validioribus sicutur rationibus, & magis est auctoritativis corroborata: nam pro illa allegari possunt antiqui ferè omnes, qui tenuerunt non esse locum degradationi, nec traditioni Curiae saeculari, nisi in casibus in iure expressis, de quibus dicam in fin. num. 66. & seqq. eamque tuetur in specie, & communem dicit Aretin. hic à numero. 51. ad 62. *Barbatia in c. At si clerici, à num. 120. usque ad num. 158. praesertim numer. 138. in fin. & seqq. supra eod.* & ibi etiam Dec. numer. 258. vers. *Alia tamen opinio, dicens*

64 *Prosp. Fagn. in 2. Decretal. Tom. 3*

65 hanc veriore de iure vero, num. 182. & 182. Anthon. Burgol. numer. 106. ver. *Tu autem cum tribus seqq.* Arnold. Albat. in repetit. cap. *Quoniam quasi. 11. à num. 37. usque ad 77. de heretic. lib. 6.* Riminald. Jun. *conf. 68. §. num. 30. & seqq. vol. 6.* Berrett. *conf. 76. num. 12. Plaza in Epitom. de iur. lib. 1. c. 21. num. 7. & 13. & c. 22. num. 43. Villalob. commun. opinio. littera C. num. 83. & littera I, num. 8. Bonacoll. commun. opinio. crim. lib. 1. in verb. *Clerici si per infidat*: & alii recentiores. Et eam tenuit aperte Host. in c. 1. num. 2. de homicid. ubi firmat Clericum pro homicidio ex infidiis, seu cum prodicione, etiam qualificato, de quo loquitur illud cap. Ita demum esse tradendum Curiae saeculari, si sit incorrigibilis, & non alias iuxta text. hic. Item Clericum pro homicidio depositum si postea committat alia homicidia, non tamen esse tradendum Curiae saeculari, nisi sit incorrigibilis secundum gradus hic praescriptos, sentit clarè Cardin. hic num. 4. vers. *Oppono.**

66 Principale fundamentum huius opinionis est, quia Ecclesiastica libertas, & Clericorum exemptio a saeculari potestate non tantum Canonice sanctionibus, sed etiam divina ordinatione fuit constituta cap. *Si imperator*, & ibi glo. in verb. *Et desunt*, Turretrem. & praepos. num. 1. 96. *dist. in Concil. Trident. sess. 25. de reformat. cap. 20. & scripti plenus in c. Ecclesia sanctae Mariae, numer. 10. & seqq. supra de consuet.* & est communis

67 opinio, ut dixit Rota inferius citanda num. 79. ergo solus Papa potest huiusmodi exemptionem limitare, seu declarare praescribendo in quibus casibus clericis sint per Ecclesiam degradandi, & comprimendi per Curiam saecularem, quia cum non puri hominis, sed veri Dei vice fungatur in terris, ius divinum non humana, sed divina potius auctoritate distinguit, seu declarat, ut in cap. *Quanto supra de translat. Episcop.* & plenè declarat Host. in *summa, de rescript. §. Quas vires, vers. Potest autem*, & seq. Joann. Andr. in cap. *Actu legitimi*, num. 40. in fin. vers. *In contrarium allegatur, in Evangelio, de regul. iur. lib. 6.* Anchar. *conf. 373. Revocatur in dubium, & conf. 239. Parum dubitationis, Praepositi in c. Latorum, num. 17. 1. q. 1.*

68 Certi autem sunt casus, in quibus Romani Pontifices per Constitutiones suas vel in corpore iuris insertas, vel Extravagantes ordinaverunt Clericos esse degradandos, & tradendos Curiae saeculari, quorum primum est in crimine haereticis cap. *Excommunicamus, §. damnati*, & cap. *Ad abolendam, §. 1. de heret. cap. 1. & c. Super eo, 70. ed. tit. lib. 6.* Secundus est in crimine falsificationis litterarum Apostolicarum, cap. *Ad falsarium, de crimin. fals.* Tertius in crimine iudiciorum, & conspirationis contra proprium Episcopum, c. *Si quis Sacerdotum, 11. qu. 1. De quo dic plenius, ut scripti in d. cap. Ad abolendam, §. 1. q. 44. de heretic.* Et pro his tribus criminibus dontaxat de iure communi clericum posse degradari, & tradi Curiae saeculari, alias verò tradendum esse per Ecclesiam determinat Innocentius in dicto cap. *Excommunicamus*, numer. 1. glossa in d. cap. *Ad abolendam*, in ver. *Relinquitur*: cum quae concordant ibi Host. num. 1. vers. *Ab hac regula excipiuntur casus*, Joann. Andr. num. 1. vers. *In glossa tribus, Henric. Boic. numer. 21. vers. Fallit, ubi*

71 *etiam*

etiam Joannem, & Tancredum in hanc sententiam citat. Butr. num. 20. vers. Fallit in tribus casibus, Cardin. num. 7. & Abb. num. 11. vers. Sed fallit primo, Glo. sa. in d. c. Signis sacerdotum, in ver. Mox de postu. 11. qu. 1. ubi etiam Archid. num. 1. Turcicren. num. 5. vers. Ad secundam questionem. Cemin. num. 4. & Præpof. num. 5. glo. in cap. Novimus, in verb. Tradatur, de verbor. significat. & ibi etiam Innocent. num. 1. dum se remittit ad ea, quæ dixit in dict. cap. Excommunicamus, Hostiens. num. 1. in verb. Seculari traditur Caria; & Cardin. num. 4. & hic notari idem Hostiens. num. 11. Ex quibus patet hanc esse unanimum Canonistarum sententiam; & ita hanc esse communem theoreticam Doctorum affirmat Guilhelm. de Benedic. post tertiam partem repet. cap. Raynuitus de restan. in questione de homicid. num. 3. & sequent. quem refert Foller. in practico. crimin. canonice. fol. 272. num. 23. & Jul. Clar. in practico. crim. §. fin. quæst. 36. vers. Scias etiam; in alijs autem criminibus utcumque atrocissimis sufficit sola depositio, nec debet adualiter degradari, si paratus sit se corrigere, sed debet detrueri in perpetuum carcerem, ut tenent omnes supradicti, & hanc dicit esse communem opinionem Bolland. tit. de foro competente. num. 136. Quartus casus est in Clerico asfaffino, qui tanquam publicè diffidatus, absque ulla depositione, vel sententia ipso jure & facto relinquitur Curie seculari, ut in cap. Pro humanis de homicid. lib. 6. Unde tradendus est Curie seculari non expectatâ incorrigibilitate. Et est communis opinio, ut attestatur Guilhelm. de Benedic. in dict. quæst. de homicid. quam postea postea repetit. cap. Raynuitus. fol. 41. in fin. & Clar. in dict. quæst. 36. vers. Quæro etiam. Neque in hoc crimine asfaffini requiritur solemnis degradatio, ut dicit Callane. in consuet. Burgund. in ver. destrutiques rubr. 1. in ver. Si aucun. fol. 193. in a. salent. & alij apud Clar. in dict. quæst. 36. vers. Sed quæros tu fin. Franch. decis. 571. num. 7. requiritur tamen de claratio Judicis Ecclesiastici, qua pronuntiet ipsum esse asfaffinum: & hæc est communis opinio, ut dicit Capic. decis. 112. num. 2. & alij apud eundem Clar. loc. cit. Quintus casus est in Clerico incorrigibili, qui servatis gradibus poenarum præscriptis in hoc cap. Cùm ecclesia non habet ultra quid faciat præviâ degradatione traditur Curie seculari secundum unum intellectum, & secundum alium per Curiam clericalem comprimitur, ut dixi supra nu. 25. Sextus est in Presbyteris, & Clericis secularibus, & regularibus crimen nefandum contra naturam exercitibus: nam ex Constitutione 72. Pij V. incipien. Novendum illud scelus, in Bullar. tom. 2. pag. 299. omni privilegio clericali, omnique officio, dignitate, & beneficio ecclesiastico illius Canonis auctoritate privantur, ita ut per judicem ecclesiasticum degradati potestati statim seculari tradantur, quæ de eis illud idem capit supradictum, quod in laicos hoc in exitio devolutus legitimè reperitur sanctionibus constitutum. Quod etiam de perpetrantibus hoc scelus idem Pontifex prius statuerat in Constitutione 4. incip. Cum primum, §. 1. r. eodem tom. pag. 180. de cuius Bullæ intellectu vide quid scripsi in c. Ad falsarium, in §. not. infra de crimine 77. Septimus & octavus est in his, qui ad Ordi-

nam Presbyteratus minimè promoti, Missarum celebrationem reperti fuerint asfaffi, vel sacramentalem confessionem audivisse. Ab iniquificoribus enim, & locorum Ordinarijs ab Ordinibus, quos habuerint, degradari, statim Curie seculari traduntur debitis penis plendendi ex Bulla 81. Clementis VIII. incipien. Etsi alius, 78. in Bullar. tom. 3. pag. 128. Nonus & ultimus est in personis ecclesiasticis tam secularibus, quam regularibus, quæ in provincijs, regnis, civitatibus, & locis, in Italia duntaxat existentibus, aureas, vel argenteas monetas tondent, fabricant, colorant, vel alias adulterant, aut adulteratas scienter erogant, vel exponunt: nam præviâ degradatione Curie seculari puniendæ traduntur ex Constitutione Urbani VIII. incipien. in suprema, edita Idibus Novembris anno 1627. Cùm igitur regula stet pro exemptione Clericorum à seculari potestate ante omnem humanam Constitutionem a jure divino inductam, ut dicit præcitata glossa in cap. Si Imperator, 96. distin. & Bald. in auth. Statuimus in princip. Cod. de Episcopis, & Clericis, & à prædicta regula certantium casus reperiuntur excepti, ut dictum est utique in alijs non exceptis firmatur regula in contrarium, ut non hic locus huic poenæ degradationis, nec traditionis Curie seculari, leg. Quæstus, §. Denique, ff. de fund. instr. leg. Nam quod liquide, §. final. ff. de pen. legat. cap. 2. de conjugat. lepro. Et notat Dyn. in rubr. de regul. jur. lib. 6. & ita in proprijs terminis ratiocinatur Rotam Lucana in v. spatro natus 4. Junij 1607. coram Coccin. impellat. post Conil. Prosp. Farinac. decis. 241. ubi num. 3. dicit Clericos jure divino exemptos esse à jurisdictione laicorum ex præcitata glossa, quam Doctores communiter sequuntur, & num. 7. firmat Episcopum non posse devenire ad actualem degradationem Clerici, neque eum tradere Curie seculari nisi in calibus à jure Canonico, & ex jure novo, ut supra expressis, quos singillatim comme morat, licet mentionem non faciat de ultimo casu Clerici monetarij, quia tunc temporis nondum edita fuerat Constitutio Urbani VIII. Neque obstat, quod exceptio non excludat casus similes, imò similia, & æquiparata exceptis censentur excepta, ut notat glossa in l. 1. in ver. Judicari, c. de condit. indeb. & Abb. in cap. Quoniam frequenter, num. 6. vers. Si ergo eadem ratio, ut lit. non contestat. Et quando in uno casu est per omnia eadem ratio, non possit dici ampliatio, vel extensio, sed exclusio, seu comprehensio sub eodem casu disposito, ut in his terminis advertit Anchar. hic num. 13. vers. Non obstat si dicitur, & post eum Franch. decis. 370. num. 2. Quoniam ut ex Aretin. dixi supra num. 53. hoc non procedit quando lex est simul penalns, & exorbitans, quia tunc non potest procedi de similibus ad similia ex identitate, vel majoritate rationis. Item non procedit quando agitur de limitanda exemptione Clericorum à jurisdictione laicali, ut per eum. Et quod non sit deveniendum ad actualem Clerici degradationem extra casus in jure expressos, etiam in alijs sit eadem, vel major ratio, sic ostendit apertissime. Nam laici cudentes falsam monetam, committunt crimen lætæ

majestatis, & per leges civiles imponitur pena excessiva, quia traduntur flammis exurenti. & eorum bona publicantur, leg. 2. C. de fals. monet. secundum interpretationem, quam dicit esse communem Vivius comm. opinio: in verb. Monetam falsam Imperatoris, Covarr. Veterum collatio Numismatum, cap. 8. num. 3. & in Gallia falsificantes monetam Regis, in aqua fervente, sive bulliente suffocantur, ut refert Igne. in repet. §. Non alius, num. 597. ff. ad Sallantian. & Jul. Clar. in practico. crim. §. Falsum, vers. Dixi etiam; & tamen Clerici monetarij ante dictam Bullam Urbani VIII. non tradebantur Curie seculari, ut in Extravag. unic. de crimin. fals. inter communes: cùm hoc esset speciale infalsarijs litterarum Apostolicarum, ut in dict. c. Ad falsarium, de crimin. fals. nec post Bullam traduntur nisi in Italia. Similiter clerici Idolorum cultores, Aruspices, & Sortilegi de jure canonico deponuntur, & detraduntur in monasterium, ut cap. Si quis Episcopus, cum cap. sequ. usque in fin. 26. quæst. 5. Et tamen de jure Civili laici concremantur, & eorum bona publicantur, saltem in casu, l. 3. C. De malefic. & matrem. Item Episcopi, & Clerici rebellantes Sedi Apostolica non traduntur Curie seculari, nisi sequatâ incorrigibilitate, c. De Ligurijs, 23. quæst. 5. & tamen committunt crimen atrocissimum lætæ majestatis in primo capite, ut l. 1. in primo: & quod ibi notatur, ff. ad leg. l. i. malefic. & in Clem. Pij V. reitringitur ad excentes, ut dictum est supra num. 76. Ex quibus patet verum non esse quod tradit Abb. in cap. At si Clerici, num. 41. supra eod. ubi ait posse circa hoc dari novam doctrinam, quod ubique per leges imponitur pro crimine atrocissimo aliqua poena ex severissimis, puta ut reus damnetur ad bestias, vel igne comburatur, aut in frusta seindatur, contra clericum talia committentem possit juxta lex procedere super tali crimine atrocissimo, & episcopum in sententia, & processu prævenire, & eo degradatione legali poenâ afficere: patet enim ex prædictis etiam ubi lex imponit aliquam ex prædictis poenis severissimis, & excessivis, nihilominus non esse locum degradationi: & multo minus præventioni judicis laici, quia etiam in casibus, in quibus expressum est in jure, ut Clericus degradetur, nihilominus non efficitur de foro seculari, nisi postquam degradatio fuerit celebrata seculari potestate presente, ac pronuntiatum eidem cùm fuerit celebrata, ut in suum forum recipiat degradatum: & sic intelligitur tradi Curie seculari, ut est expressum in cap. Novimus, de verb. significat. & ibi dixi num. 5. & 6. facit cap. Degradatio, in fin. de pen. lib. 6. Cavendum est igitur ab hac nova Doctrina secundum illud Apostolice 13. ad Hebræos 9. Ductimus varijs, & peregrinis viis ad huc. Ad hoc c. Qui nesciat. 11. distin. & quod notat gloss. ult. in c. Cùm consuetudinis supra de consuetudin.

Secundò principaliter pro hac opinione inducitur multipliciter hoc cap. Nam Papa hic fuit consultus, an Regibus liceat clericos judicare, sive in furto, sive in homicidio vel perjurio, seu quibuscumque fuerint criminibus deprehensi: & quamvis in responso simpliciter dicat pro furto, vel homicidio, vel perjurio seu alio crimine, tamen illa dictio, quibuscumque, censeri debet repetita, ut responso congruat interrogationi, l. Ve responsum, C. de transactione. §. Præterea Institut. de inutil. stipul. Et ita intelligit hunc text. glo. in figuracione casus, dum dicit: Papa respondet, quod si clericus in furto, vel alio quocumque crimine deprehensus fuerit, &c. Dicit autem, quacumque, facit venire majora non obstant verbo, alia, ad notat. per Aretin. in l. Quicumque, per illum text. C. Qui admittit. & glo. juncto text. in c. Si sibi absenti, in vers. Quicumque alius, de proben. lib. 6. & firmavit Rota coram Crescentio decis. 1. alius 32. de privilegio. Præterea hic text. comprehendit homicidium & furtum sub unica verborum structura, & determinatione: ergo debet utrunque casum æqualiter determinare. l. Tam hoc jure, §. Si autem, & ibi Bart. num. 1. ff. de vulgar. & l. fin. C. de sentent. cum similib. Sed pro furto qualificato scilicet rei sacræ, & cum sacrilegio, Canones non imponunt hanc poenam traditionis Curie seculari, ut cap. fin. de furt. ergo nec pro homicidio cum sacrilegio, vel alijs qualificato. Uterius quod plura furtis, vel plura homicidia non sufficiant ad tradendum clericum Curie seculari non datâ incorrigibilitate secundum gradus hic præscriptos, probatur hic evidenter: Nam dicit text. depositum pro homicidio, vel furto, vel perjurio non statim esse compridendum per secularem potestatem; sed si sit incorrigibilis, prius esse excommunicandum, & crescente contumaciâ anathematizandum. Dicitur autem incorrigibilis, qui similia, vel deteriora crimina committit, nec vult penitere, secundum Anton. de Butr. hic num. 22. Ergo iteratio delictorum non sufficit ad tradendum Curie seculari, nisi deveniat in profundum malorum, & sic sequatur ultima incorrigibilitas, quæ succedit post anathema. Tunc enim Ecclesia non habet ultra quid faciat, & ideo ne ille sit perditio plurimorum, relinquit eum seculari potestati puniendum. Quod bene observat Host. hic prope fin. & Dec. in dict. c. At si clerici, num. 258. supra eodem, & latius dictum est supra in ult. notabili. Ad hæc Clericus non est tradendus Curie seculari, nisi quando ecclesia non habet ultra quid faciat, id est, quando de facto propter illius potentiam non potest eum comprimere, ut ostensum est supra in decimo notabili. Ergo non debet attendi ad effectum traditionis quale sit delictum, quod Clericus committit, sed an pro illo delicto possit per Ecclesiam coerceri de facto; & consequenter nec pro homicidio qualificato, vel iterato erit locus huic poenæ quamdiu Ecclesia de facto non impeditur poenis canonicis in eum animadvertere. Sed esto illa verba essent intelligenda de jure, & non de facto: nihilominus ut bene considerat Aretin. hic num. 52. quod hic dicitur, non tantum respicit poenam criminis, sed etiam remedium

dium corrigibilitatis, & conversionis; & intendi Pontifex, ut quando Ecclesia est ex parte omnes modos conversionis, & non potuit, tunc demum Clericus compingatur per secularem potestatem. Quamvis ergo contra Clericum, qui homicidium qualificatum, vel iteratum commisit, Ecclesia non habeat ultra quid faciat ad puniendum, habet tamen ultra quid faciat ad corrigendum; & hoc ponderat textus noster, qui fortissime facit contra opinionem Ancharani, & sequacium: Nam ut vides, Clericus non traditur Curia seculari, nisi his duobus concurrentibus, videlicet ut Ecclesia non habeat ultra quid faciat, & Clericus sit incorrigibilis, quod perinde est adicere, ut quoad penam, & quoad correctionem Ecclesia non habeat ultra quid faciat ad conversionem, maxime si Clericus sit paratus culpam faceri, & poenitere, vel non neget se velle poenitentiam subire. Igitur cum hac duo copulativè requirantur, non sufficit alterum ad inducendum hunc effectum, ut 1. *Si bareti plures, ff. de condit. insti.* & notatur in c. 2. *supra de rescriptis.*

100 Tertio principaliter pro hac opinione est textus in cap. *Tua, infra de penis*: ubi Pontifex requiritus qualiter puniri debeant Clerici in latrocinij, vel alijs magnis sceleribus deprehensi, respondens eos à suis Ordinibus degradatos esse detrudendos in arcta monasteria ad poenitentiam peragendam: nam latrocinium est delictum gravissimum, quam furtum, cap. 1. *in fin. de homicid.* unde secundum Host. in d. c. *Tua, in princ.* & Jo. Andr. num. 1. ille textus loquitur de ijs, qui se imminuunt enormitatis, juxta cap. *Perpendimus, de sent. excommuni.* Et sic loquitur de furibus qualificatis, & non de simplicibus, qui tamen & ipsi à suis Ordinibus sunt deponendi, ut hic patet, & degradatio, de qua in d. c. *Tua*, intelligitur de verbali, scilicet depositione, non de actuali, secundum Jo. Andr. *ibi num. 2.* alias non congruerent quæ ibi sequuntur de pena detractionis in monasterium: nam actualiter degradatus exiituri omni privilegio clericali, & statim efficerent de foro seculari, ut c. *Degradatio, de penis lib. 6. & c. Novimus, de verb. signific.* & latus d. cum est *supra n. 16. 90. & 91.* Item verba illa, in latrocinij, vel alijs magnis sceleribus, apta sunt comprehendere etiam plura latrocinia, vel magna scelera: ergo est ibi textus expressus, quod pro furto etiam qualificato, vel iterato Ecclesia non

101 imponit penam actualis degradationis. Quarto, & ultimo, alijs omisiss, ad idem est textus apertus in cap. *Ve sama, infra de sentent. excommunicat.* ubi dicitur, ut Clerici, qui graviter excedentes à Prælatu suis in monasterium detrusi carcerem claustrum effugiunt, & prioribus se sceleribus sceleribus immiscunt, ab ipsidem Prælatu possunt, ac debeant arctæ custodiæ mancipari, ne aliter ad similia, vel deteriora labantur; nec Curia seculari possit illos capere nisi de mandato eorundem Prælatorum, quia tunc non sua, sed illorum autoritate id facere videntur. Pondera illa verba: *graviter excedentes, junctis verbis prioribus sceleribus, quæ ostendunt hos Clericos gravia, seu magna scelera commisisse; & sic homicidia, vel furta, & similia, de quibus loquitur hoc cap. & d. cap. Tua, de penis.* Item pondera verba: *prioribus se sceleribus immiscunt*: nec non illa: *supra peiora*: quæ demonstrant eos de-

inde iterata, & graviora scelera commisisse. Et nihilominus à suis iudicijs Ecclesiasticis sunt comprimendi vel per se ipsos, vel hi necesse fuerit invocato brachijs secularis auxilio. Ergo est ibi casus expressus, quod pro magnis sceleribus iteratis, & scientiam pro homicidio qualificato, vel iterato Clericus non traditur Curia seculari non datâ incorrigibilitate. Ex quibus patet hanc opinionem verissimam, & non elicitum ab ea recedere in iudicando, vel consulendo.

102 Porro in hac opinione contrarietate alij considerantes etiam cessante incorrigibilitate à Clericis perpetrari posse talia flagitia, quæ non valeant condignè puniri solâ depositione, vel detractione in monasterium, cuius loco successit transmissio ad tritemes, nunc verò in ergastulum exultimantur hoc relinquendum esse arbitrio iudicis Ecclesiastici, qui juxta qualitatem facti, & personarum decernat an delinquens sit degradandus, & Curia seculari tradendus, nec ne: inter quos Covarr. *pract. quest. lib. 2. quest. 20. num. 7.* ubi ait: (Nec tamen inficior posse contingere homicidium, aliudve crimen ita perniciosum Republicæ inspeâs loci, temporis, & personarum qualitatibus, quod arbitrio discretorum iudicum hanc traditionem iustissime patiat. Et ex illo idem repetunt Plaza. in *Epitom. del. d. r. lib. 1. cap. 21. num. 13. ver. Nec me latet, Didac. Perez tom. 3. comm. in ordin. regul. Castell. lib. 8. tit. 4. l. 3. sub ver. Visum autem degradatus, Clar. in §. fin. dist. 4. quest. 36. ver. Pariter etiam, ubi postquam dixit opinionem Ancharani, & Abbatis servari in practica, ut scilicet propter homicidium proditorium, vel aliud enorme, & gravissimum delictum Clericus degradatus tradatur Curia seculari non expectatâ incorrigibilitate, seque etiam vidisse aliquando ita observari: concludit in huiusmodi casibus enormibus hoc relinquendum esse arbitrio ipsius iudicis Ecclesiastici degradantis, qui secundum qualitatem facti & personarum decernat an sit tradendus Curia seculari, vel non; subdit tamen in dubio non esse faciendam traditionem Clerici delinquentis, qui non est incorrigibilis, nisi natura rei, & circumstantiæ criminis aliud suadeant: & idem dicunt Scaccia de *Iulie, lib. 1. cap. 11. num. 66. ver. Alij tamen sunt, & 67. Farinac. qu. 8. num. 81. ver. Ego, & alij recentiores.* Addunt nonnulli huiusmodi arbitrium non aliter explicandum esse, quam consulto prius Summo Pontifice, secundum ea, quæ tradit Episcopus Scardensis in *tract. de censur. & irregularit. tit. de deposit. & degradat. cap. 14.* Qui pluribus exemplis ostendit in multis mundi partibus sapienter servatam fuisse dictam opinionem Ancharani, & Abbatis, accedente tamen Summi Pontificis autoritate, & non alias. Quod etiam admittit Gregor. Lopez in *leg. part. Hispan. l. 6. l. verb. Homocidium, tit. 6. part. 1. & Farinac. dist. quest. 8. num. 81. circa fin. ibi.* & tamen semper Pontifice consulto, qui propterea *conf. 143. num. 1. in fin. vol. 2. respondit, Presbyterum, qui occidit Præpositum Villæ Cerenaschi, & bonis expoliavit, de jure potuisse etiam non expectatâ incorrigibilitate, præviâ reali degradatione tradi Curia seculari, saltem Papæ consulto: & hoc similiter tutius esse dixit Martinus del Rio *disquisit. magicar. lib. 5. sect. 16. sub ver. Si quartum.***

103 Sed

Sed quidquid dicant isti, cum jura in hoc articulo sint clara, non relinquuntur locus arbitrio iudicis, cap. *de causis, supra de offic. deleg. & idem tenendum quod primo dixi.*

106 Et ita die 16. Novembris 1650. in Congregatione à Sanctissimo specialiter deputata actum fuit de causa cuiusdam Marij Capponetti Siculi solemniter professi in Religione Fratrum Capucinorum Sancti Francisci, qui in eadem commiserat furtum excedens summam scutorum centum, & loco tritremium, ad quas damnatus fuerat, septennium manserat in carcere; ac deinde ad sacerdotium promotus, habitu religionis temerè dimisso, apostatavit, & per annum extra Religionem vagatus in habitu clericali, tandem Romæ anno Jubilæi paravit decem magna furtiva in palatijs diversorum Magnatum cum portum & scriniorum fractura, in quorum ultimo deprehensus, & carceribus mancipatus omnia singillatim confessus fuit; & cum dubitaretur an propterea esset degradandus, & tradendus Curia seculari, ut luere penam ultimi supplicij, articulo de mandato Sanctissimi accurate discussio, resolutum fuit contra opinionem Ancharani, & Abbatis non esse locum huic penæ degradationis, nec traditionis Curia seculari, sed tantum detractionem in perpetuum carcerem, vel ad tritemes. Quam Congregationis sententiam Sanctitas Sua ad se relaxam approbavit. Et ita prædictus reus in effectu ad tritemes in perpetuum fuit transmissus, &c.

DE IUDICIIS.
Cap. Cum venissent.

S Y M M A R I U M.

- 1 Concilij Tridentini decreta an, & quibus liceat interpretari. & num. 9. usque in finem.
- Interpretationum quatuor sunt species: Principi, Consuetudinis, iudicij, & Magistrorum, & in quibus differant, ibid. & n. seq.
- 2 Interpretatio, quam Princeps facit non ut Legislator, sed ut Magister, probabilis est, non necessaria.
- 3 Interpretatio translativa quæ sit.
- 4 Interpretatio argumentalis & extrinseca proprie non inest legi.
- 5 Interpretatio impropria quotplex sit.
- 6 Interpretatio quid sit.
- 7 Verba legis cum exponimus, legem non interpretamur, sed declaramus.
- 8 Interpretatio alia est litteralis, alia quæ in obscuritate sensus, seu dubietate verborum consistit.
- 9 Bulla Pij IV. circa prohibitionem interpretationis Concilij Tridentini refertur.
- 10 Bulla Pij IV. prohibens Tridentini Concilij interpretationem, de qua interpretatio specie sit intelligenda.
- 11 Concilij Tridentini Canones, & Decreta nemo potest per modum legum universalium interpretari nisi solus Papa, & n. seq.
- 12 Canones, & Leges interpretari non potest tantum, qui potest condere.
- 13 Declaratio dubiorum emergentium ex decretis Gregorij, Fagn. in 2. Decretal. Tom. 3.

neralium Conciliorum à Sede Apostolica petenda est.

Cognatio qua tendit ad destructionem, vel confirmationem actus, debet ab eo procedere, qui potest illum celebrare, ibid. vers. Quæ conclusio.

- 14 Papa potest Concilium Tridentinum interpretari tam per seipsum, quam per eos, quibus id minus specialiter demandaverit.
- 15 Legatus non modo suam constitutionem, sed etiam rescriptum Papæ potest interpretari.
- 16 Interpretatio Papæ, vel habitus auctoritatem ab ipso habet vim generalis Constitutionis, etiam si in aliquo speciali casu, ad consultationem alienius edita fuerit.
- 17 Congregationis Concilij declarationes sigillo, & subscriptione munitæ, etiam si editæ fuerint in aliquo speciali casu, faciunt jus quoad omnes, perinde ac si à Papa editæ fuissent.
- 18 Congregatio Episcoporum & Regularium non habet jus Tridentini Concilij decreta interpretandi, & n. seq.
- 19 Iurisdictio Papæ reservata non comprehenditur in concessione jurisdictionis quantumcumque generalis, ibidem.
- 20 Interpretandi potestas coheret personæ, & in alium non transit.
- 21 Legatus de Latere Tridentini Concilij decreta interpretari non potest absque speciali facultate.
- 22 Episcopi in suis decretis, & Constitutionibus, & Iudices in suis sententijs & interlocutionibus interpretari non possunt decreta Concilij Tridentini, & n. seq. usque ad num. 52.
- 23 Iudicibus an, & quomodo liceat iura interpretari, & n. seq. usque ad num. 25. & n. 38. usque ad num. 44.
- 24 Episcopi prohibentur generalium Conciliorum iudicia interpretari.
- 25 Intellectus, fin. C. de legib. l. 2. §. Si quid vero, C. de veter. Jur. enucl. & l. Non possunt, ff. de legib.
- 26 Bulla Pij IV. dum prohibet ne quis audeat statueri super decretis Concilij Tridentini, intelligitur de status declaratorij, & n. seq.
- 27 Episcopi tanquam executoribus Concilij Tridentini in sua diocesi licet pro huiusmodi executione edita proponere.
- 28 Reges efficere debent ut custodiantur leges & præcepta Dei.
- 29 Prætextus, seu color quid sit.
- 30 Verbum statueri necessitate inducit, & in materia declaratoria non importat nisi interpretationem auctoritativam.
- 31 Congregatio Concilij à Pio IV. ad Concilium Tridentinum non interpretandum, sed exequendum, assumpta hæsitavit, an ab initio e licuisset Concilium interpretari.
- 32 Rotæ Romanæ decisiones sunt Magistrales, & probabiles tantum, licet magnum habeant pondus auctoritatis.
- 33 Rotæ Romanæ decisiones prævalent communi opinionioni.
- 34 Item faciunt jus in Curia ad instar styli, saltem si secundum eas fuerit sapius iudicatum.
- 35 Rotæ Romanæ in suis decisionibus non licet Tridentini Concilij decreta interpretari absque speciali facultate, & n. seq.
- 36 Signatura iustitiæ cum in genere & consuevit petiitur commissio casus, debet in commissione addere